

Божий процес відбудови

Покайтеся, поверніться і відбудуйте

вступ

Ці уроки Неемії були написані для нас, людей Нового Завіту, щоб зрозуміти, що Ісус Христос не піде легкою дорогою.

«Тепер відкрилася праведність від Бога поза Законом, про що свідчать Закон і Пророки. Ця праведність від Бога приходить через віру в Ісуса Христа до всіх, хто вірить. Немає ніякої різниці, тому що всі згрішили і позбавлені слави Божої, і виправдані безкоштовно Його благодаттю через викуплення, яке прийшло Ісусом Христом. Бог представив його як жертву спокути через віру в його кров». (Римлянам 3:21-25)

Він прийшов із тронної зали Небес і помер на цьому хресті, щоб ми з вами могли бути звільнені від наших гріхів

Уроки

1. Є робота, яку потрібно зробити
2. Сила благання
3. Підготовлений до можливостей
4. Від ідеї до дії
5. Боротьба з розчаруванням
6. Вплив грошей
7. Операція «Залякування».
8. Відродження
9. Сповідь корисна для душі
10. Відродіть нас знову

Розділ 1

Є РОБОТА

Ісус сказав: «На цій скелі Я збудую Свою Церкву, і ворота пекла не здолають її». (Матвія 16:18) і «Як піду й приготую вам місце, то прийду знову й візьму вас із собою, щоб ви були там, де я». (Івана 14:3). Петро сказав: «Ви також, як живе каміння, будуетесь в духовний дім, щоб бути святим священством, що приносить духовні жертви Богові через Ісуса Христа». (1 Петра 2:5) Часто цей чудовий вірш не помічають, але, серед іншого, він стверджує, що християни повинні займатися роботою будівництва чи відновлення. Ми є духовним камінням, яке збирається разом для Божих цілей.

Якщо колись і був час нагадати про істину, що Бог є будівельником, то це зараз. На жаль, багато церков сьогодні знаходяться в руїні. Оскільки Бог додає людей до Своєї церкви, ми

говоримо про людей, а не про будівлі. Для всього людства, а особливо для християн, церква – це найважливіше і найцінніше, що коли-небудь створив Бог. Будівництво коштувало Йому втрати Його Сина. Оскільки в одних місцях він занедбаний, а в інших – у руїні, занадто багато людей задоволені тим, що просто залишаються там і роблять дуже мало.

У ще більш особистому плані для багатьох стіни їх власного життя лежать у руїні – зруйновані жадібністю, хіттю, алкоголем чи іншими наркотиками, озлобленістю, ненавистю, егоїзмом, гордістю – чим завгодно. Бог шукає людей, щоб відбудувати їхні стіни. Він закликає до лідерів, які закликатимуть інших до дії. Неемія відгукнувся на цей заклик, він зробив саме те, що Бог хотів від нього.

Близько 1000 року до нашої ери після смерті царя Давида його син Соломон зайняв престол і правив 40 років. Після смерті Соломона царем став його син Ровоам. Але Рехав'ам не був таким мудрим, як його батько. Насправді він був дуже поганим лідером. Під час правління Рехав'ама царство розпалося, щоб ніколи більше не об'єднатися. Десять із дванадцяти племен утворили те, що називалося Північним царством, яке відтепер називатиметься нацією Ізраїль. Північне королівство очолювалося одним за одним розпусним, поганим ідолопоклонницьким королем, поки в 721 році до нашої ери Північне королівство не було захоплене асирійцями. Вони більше ніколи не з'являлися на сцені історії як нація чи народ. Вони були втрачені назавжди.

Південне царство, що складалося з двох колін, що залишилися, Юди та Веніямина, було відоме як нація Юди. Юдея була трохи кращою, ніж Ізраїль. Більшість їхніх царів також повстали проти Божої волі, і за пророка Єремії Бог сказав: «І ти будеш взятий у полон». Дійсно, у 606 році до нашої ери могутня нація Вавилону прийшла, змела тисячі полонених і відвезла їх додому до Вавилону. Через двадцять років після цього, у 586 році до нашої ери, вавилоняни прийшли знову, і цього разу вони спустошили Єрусалим. Вони спустошили храм і мур. Пізніше Персія перемогла вавилонян.

Але коли Бог передбачив полон Юди в книзі Єремії, через 70 років Бог також сказав: «Я поверну вас додому. Я не дозволю вам залишатися там назавжди». У 536 році до нашої ери, рівно через 70 років після першого вигнання, чоловік на ім'я Зоровавель привів першу групу євреїв назад додому, і вони відбудували храм. Ви можете прочитати про це в книзі Ездри, розділи з 1 по 6.

Через вісімдесят років після того, як Зоровавель привів ту першу групу назад, у 458 році до нашої ери священник на ім'я Езра привів іншу групу євреїв додому. Він відновлює публічне богослужіння і читання закону. Проте багато тисяч євреїв залишилися у вигнанні в Персії.

У 445 році до нашої ери наша історія починається в перському місті під назвою Шушани. Шушани були зимовим домом перських монархів і Персії, і в той час були домінуючою силою близькосхідного світу. Тисячі й тисячі євреїв заслани до Персії. Один із них — чоловік на ім'я Неемія.

Багато євреїв уже давно повернулися на батьківщину до того часу, як Неемія готовий повернутися додому. Фактично, до того часу, як ми продовжимо розмову про Неемію, євреї повернулися в Палестину приблизно через 100 років. Питання, з якого я хотів би почати: чи

не подумали б ви, що люди, євреї повертаються додому, мають сто років на переселення та відбудову, чи не думаєте ви, що почули б яскраву доповідь про те, як схвильовано вони збиралися повернутися?

Такого не було; «Слова Неємії, сина Гахалії: У місяці кіслеу, двадцятого року, коли я був у цитаделі Шушани, Ханані, один із моїх братів прийшов із Юди з деякими іншими людьми, і я запитав їх про Єврейський залишок, який пережив вигнання, а також про Єрусалим». (Неемія 1:1) «Вони сказали мені, що ті, хто пережив вигнання і повернувся в провінцію, перебувають у великій біді та ганьбі. Єрусалимська стіна зруйнована, а її ворота спалені вогнем». (Неемія 1:3) Вони були там сто років, але після всього цього часу євреї, які повернулися, живуть там у себе вдома в небезпечному, вразливому, скутому стані, але вони все ще живуть як вигнанці.

Якби ви були Неємією, що б це мало для вас? Адже ви народилися в неволі, ви навіть ніколи не бачили Єрусалиму, ви тільки чули про нього. Це просто давня історія. Ви були аутсайдером цієї Перської імперії, але піднялися по сходах успіху. Тепер ти чашник царя Артаксеркса! Тепер чашник може здатися вам не таким вражаючим. Можливо, ви думаєте про посудомийну машину, офіціанта за столиком або дворецького. Ні. Виночерпій був набагато видатнішим і важливішим за це. Найдовіреніший із сподвижників царя, виночерпій, куштував царську їжу та ковтнув царського вина, перш ніж цар міг його спожити. Іншими словами, він був королівським піддослідним кроликом для будь-яких замахів, а в той день і час їх було багато. Стародавні історики розповідають нам, що ніхто, крім дружини царя, не мав такого впливу на всі рішення царя, як виночерпій. Отже, ось Неемія, полонений, який виріс у цій культурі та займає друге за важливістю становище в королівстві. Ви не думаєте, що Неемія почув би звіт про жалюгідні умови в Палестині і просто сказав би: «Це ганьба! Треба повертатися до роботи. Треба йти перевести ще один чек!» Ось що зробив Неемія. «Коли я почув це, я сів і заплакав. Кілька днів я сумував, і постив, і молився перед Богом Небесним». (Неемія 1:4)

Це не момент ностальгії. Це людина в глибокій, глибокій муці. Що коїться в голові цього чоловіка? Чому він турбується про місто, якого ніколи не бачив? Крім того, що такого в стіні? Чому це поставило б вас на коліна? Якщо ми збираємося разом зрозуміти книгу Неємії, якщо ми збираємося побачити відродження серед Божого народу, включаючи наше особисте відродження, розуміння вірша 4 є ключовим.

1. Розбита стіна сказала щось про репутацію його Бога. Єрусалим був відомий у всьому стародавньому світі як «місто євреїв». Це було місце їхнього храму. Отже, це було місце проживання їхнього Бога, Єгови. Це знали навіть язичники.

«В Юдеї Бог відомий. Його ім'я велике в Ізраїлі. Його намет у Салимі (Салем був ранньою назвою Єрусалиму). Його місце проживання — Сіон». (Псалом 76:1-2) «Біля річок Вавилону ми сиділи та плакали, згадуючи Сіон. Там на тополях ми повісили наші серця, бо там наші викрадачі просили нас пісні, наші мучителі вимагали пісень радості. сказав: «Заспівай нам

одну з пісень Сіону», як ми можемо співати пісні Господа, перебуваючи на чужині?» (Псалом 137:1-4)

Для єврея пісня про Сіон і пісня про Господа були одним і тим же. Тому що на Сіоні жив Бог. Неемія відчував тягар, бо знав, що народи світу говорять: «Хто цей Бог євреїв? Ми чули давно, Він розділив Червоне море. Ми чули про те, як Він завойовував царство за царством. Скажи мені, де Його дім? Де дім Його народу? Це тягар Неемії. Руїни не шанують Бога, і Неемія знав це.

2. Розбита стіна щось сказала про стан його людей, і я думаю, що це те, що його справді турбувало. Після всіх цих років перебування вдома його люди все ще живуть як вигнанці. Замість того, щоб відновлювати і процвітати своє місто, вони живуть як шакали. Вони погоджуються на менталітет виживання, а не на менталітет відродження.

Неемію цікавить не стільки проект будівництва, скільки проект освячення. Він не просто хотів поїхати в Єрусалим, щоб відбудувати стіни — він хотів повернутися додому, щоб відбудувати людей. Це його тягар! Отже, ось цей благочестивий чоловік, який має тягар на своєму серці через репутацію свого Бога та стан свого народу.

Чому був обраний Неемія, чому він пішов? Чому виночерпій пройшов понад тисячу миль пустелі з припасами, обладнанням і матеріалами, коли він навіть не був підрядником?

1. Він мав серце, яке піклувалося. Цей хлопець був соціально прибулим! Він був правою рукою найвпливовішої людини на землі. Він міг залишитися на легкій вулиці і сказати: «Гей! Це не моя проблема! Єрусалим — не мій дім, і якщо ці люди хочуть потопати в духовній нудоті, просто дозвольте їм!» Тим, хто має фінансовий успіх, надзвичайно легко захиститися від реальних проблем світу. Але замість цього Неемія взяв це в своє серце і зробив це своїм тягарем.

Ви ніколи не створите зламаного, поки не відчуєте тягар. Неемія зробив. Бог шукав людину, щоб оплакувати Його місто. Поки ви не знайдете людей, які будуть оплакувати те, що в руїнах, вам не буде відродження. Дозвольте мені з сумом припустити, що загальною причиною того, що відвідувачів у церкві у нас більше, ніж будівельників, є те, що надто багато з нас мають серця, які не сумували протягом тривалого-довгого часу. Ми просто підключаємося, робимо власні справи, притулившись носом до землі, бачачи, що перед нами. Ми насправді не бачимо зруйнований світ, як наш Бог. Неемія побачив місто в руїнах і впав на коліна.

Коли наші серця розбиті через те, що розбиває серце Бога, тоді ми знайдемо спосіб робити те, що правильно. Можна скільки завгодно говорити про техніку, але це не має значення. Якщо ваше серце розбите через те, що розбиває серце Бога, ви знайдете спосіб зробити те, що правильно.

2. У нього було справедливе життя. Неемія ніколи не був би виночерпієм царя Артаксеркса, якби не був людиною з характером. Одним із найбільших помилкових уявлень у світі є те, що основою лідерства є харизма, а не характер. Харизма може підняти вас на вершину, але

характер утримає вас там. Це правда, що Бог кличе нас, де б ми не були, але Він кличе нас бути кимось кращим і дає нам силу бути людьми з характером. Без цього ми не зможемо бути потужно використаними Богом. Ним ми благословимо кожного, кого торкнемося.

«Пам'ятайте своїх керівників, які проповідували вам Слово Боже. Зважайте на результат їхнього життя і наслідуйте їхню віру». (Євреям 13:7) Я думаю, що це заклик до християнського характеру! Ви подивіться на лідерів, які говорили і жили за Божим Словом. Дивишся на їхній спосіб життя і наслідуй його. Неемію покликали тому, що він був людиною чесною і справедливою.

3. Він був людиною молитви. «Кілька днів я сумував, постив і молився перед Богом Небесним». (Неемія 1:4) Хочете знати, скільки було «кілька днів»? «У місяці чіслеу двадцятого року». (Неемії 1:1) Саме тоді він почув це повідомлення. «У місяці нісані, у двадцятому році царювання Артаксеркса» (Неемія 2:1)

він йде перед царем. Іншими словами, ми можемо сказати, що це таке — це чотири місяці. Чотири місяці цей чоловік молився Богу. Однією з найбільших потреб більшості церков і християн є відбудова молитовних стін. Боюся, більшість з нас звикли жити без цих стін. Неемія сумував і молився чотири місяці, тому що він вірив у силу молитви.

Чи занедбані стіни вашого молитовного життя? Бог використовує людину, яка піклується. Він використовує справедливу людину, Він використовує людину молитви.

4. Він мав волю наважитися. Як ми побачимо в нашому дослідженні, Неемія збирався залишити свою зону комфорту і почати відродження. Це урок втілення, чи не так? Це історія Ісуса. Якщо ви збираєтеся виконувати велику роботу для Бога, ви не можете залишатися там, де це легко.

Будувати завжди буде важче, складніше та дорожче, ніж оглядати пам'ятки. Але залишатися в комфорті ніколи не буде варіантом для того, чиє серце розривається від речей, які розбивають серце Бога.

Неемія не міг залишатися там, де це було легко. Він сказав: «Ось я, пошли мене!» Він мав роботу, яку хотіли всі. Проблема була за тисячу миль, через пустелю, і в місці, якого він ніколи не бачив. Він каже: «Я піду, я піду. Я не підрядник, я чашник, але хтось мусить будувати стіну. Я піду».

У всіх нас є стіни, які потрібно ремонтувати. чи не ми? Для багатьох із нас це стіна молитви.

Стів Флетт Дивовижна грація Урок №1324 27 липня 1997 року

Розділ 2

СИЛА БЛАХАННЯ

Річард Елворт Дей у своїй книзі «Наповнений духом» писав: «Було б не дивно, якби було проведено дослідження таємних причин. Щоб виявити, що в кожному золоту еру людської історії вона впливає з відданості та праведної пристрасності Немає істинних масових рухів, але в центрі колони завжди буде одна людина, яка знає, куди він йде». Він абсолютно правий! Тому Бог завжди шукає лідерів.

У книзі Єзекіїля 22:30 Бог сказав: «Я шукаю людину, яка могла б стояти там і збудувати стіну, і стояти переді мною в проломі від імені мого народу». тоді Він сказав: «Я не міг знайти нічого». Але Він завжди шукає.

Причина, чому Бог завжди шукає лідерів, полягає в тому, що нічого не відбувається без лідерства. Все піднімається або падає залежно від лідерства. Це правда, коли ви говорите про націю, місто, церкву чи родину. Усе піднімається або падає від лідерства, і воно насправді будується зсередини та виходить назовні.

У книзі Неемії чоловіки повернулися з Єрусалиму і повідомили: «О, Неемія, це жахливо. У Єрусалимі стіна зруйнована, і люди живуть у бідності». Неемія плакав, сумував, постив і молився. (Неемія 1:4)

Коли потрібно молитися?

Неемія був людиною молитви. Я зачарований тим, що в 13 розділах Неемії ми знаходимо, як він молиться дев'ять різних разів. Отже, коли потрібно молитися? Ти молишся, перш ніж робити щось інше, саме тоді ти молишся. Молитва Неемії тривала понад чотири місяці. Іншими словами, Неемія стояв на колінах перед Богом протягом чотирьох місяців, перш ніж він зробив хоч один крок. Керівник робить більше, ніж молиться, але він нічого не робить, поки не помолиться.

Провідники роблять молитву першочерговим завданням; невдахи роблять молитву останнім заходом. Це потрібна порада, особливо тим з нас, хто належить до типу А. Ви знаєте, про що я? Ті люди, які орієнтовані на цілі, прагнуть до досягнення та зайняті люди, які хочуть виконувати роботу. Неемія був втіленням особистості типу А. Ви не станете другим керівником королівства, просто будучи нерозрахованим байдиком. Ця людина була організатором, мотиватором, менеджером і справним хлопцем. За 52 дні він відбудував половину стіни навколо міста Єрусалим. Розмова про тип А! Але замість того, щоб просто піти і щось зробити, перше, що робить Неемія, це залишається наодинці з Богом.

Кілька років тому вийшла гарна книжечка. Найкраще в ньому була назва «Не просто стійте, моліться щось». Це саме те, що зробив Неемія. Він був Божим лідером. Він був лідером з колін. Він був лідером, який розумів, що керівництво починається з благання. Ти молишся, перш ніж робити щось інше.

Чому ми молимося?

1. Моліться, щоб визнати свою залежність від Бога. Насправді, причина, чому ми більше не молимося, полягає в тому, що ми не вважаємо, що це потрібно. Ми думаємо, що впораємося самі. Яка ваша найпоширеніша реакція, коли у вас виникають проблеми? Насмілюся сказати, що для більшості з нас типовою реакцією є "що я збираюся з цим робити?" Коли реакція повинна бути: "Боже, що Ти хочеш з цим зробити?"

Дуже часто ми схильні забути те, що Ісус сказав: «Без Мене не можете нічого робити». (Івана 15:3) Це досить сильно. Павло писав: «Ні про що не журіться, але в усьому молитвою та проханням виявляйте Богові свої прохання з подякою». (Филип'ян 4:6) Про що ви молитесь? все! Представте свою молитву з проханням. Моя плідність і моя корисність для Господа починається, коли я визнаю свою абсолютну залежність від Нього. «У Ньому ми живемо, і рухаємося, і існуємо». Біблія каже, що Він тримає світ самим словом Своєї сили. Ми сприймаємо це як належне. Чи розумієте ви, що молекули у вашому тілі злипаються? О, ви кажете, що це закони фізики та хімії. Як ви думаєте, звідки взялися ці закони? Причина, по якій ваше тіло не просто так летить у космос, полягає в тому, що Він утримує його разом самим словом Своєї сили. Я молюся, щоб нагадати мені про це.

2. Моліться, щоб полегшити тягар. Неемія впав на коліна, тому що він отримав погану інформацію про те, що відбувається в Сіоні. У Біблії сказано, що він плакав над руїнами. Замість того, щоб просто сумувати й стогнати, він молився. Він звернувся зі своєю проблемою до Бога. На івриті Неемія означає «Господь — моя розрада». Павло сказав: «У всьому моліться, і мир Божий, що вищий від усякого розуму, береже ваші серця та ваші думки в Христі Ісусі». (Филип'ян 4:6) «Ті ж, хто надіється на Господа, відновлять свою силу. Злетять на крилах, як орли, бігтимуть і не втомляться. Ходитимуть і не ослабнуть». (Ісаїя 40:31) Ось чому благочестиві люди несуть свої проблеми Господу, тому що Його мир слідує за молитвою, і Бог знімає цей тягар з вашої спини та дозволяє вам знову злетіти. Це полегшує тягар.
3. Моліться, щоб отримати доступ до Божої сили. Це найважливіша причина з усіх. Ніщо так не вивільняє Божу силу, як молитва віри. Бог каже: «Поклич мене, і я тобі відповім». (Єремії 33:3) О, якби ми тільки краще оцінювали силу, яку Бог має для нас.

Ізраїль мав проблеми з народом, який називався араміями. Арамійці намагалися завоювати їх, але на кожному кроці Ізраїль відбивав їх, і цар Араму сказав: «Там є якийсь шпигун, який розповідає все, що ми плануємо». Люди сказали: «Ні, царю, немає шпигуна. В Ізраїлі є пророк на ім'я Єлісей, і він знає, куди ми йдемо». І сказав сирійський цар: «Тоді ми візьмемо його». Тому вночі він послав це величезне військо з колісницями та кіньми. На світанку вони оточили місто, де жив Єлісей. Слуга прокинувся, виглянув і сказав: «О, мій пане, що нам робити?» Єлісей сказав: «Не бійся, тих, хто з нами, більше, ніж тих, хто проти нас». (2 Царів 6:16) Він молився: «Нехай відкриються їхні очі». (2 Царів 6:17). Коли слуга знову визирнув у вікно, він побачив, що араміське військо було оточене конями та вогненними колісницями, і що Бог осліпив араміських солдатів.

Я молюся, щоб Бог відкрив нам очі і дав нам побачити коней і вогняні колісниці. Я отримую доступ до Божої сили через молитву. І Неемія зробив те саме.

Як ти молишся?

1. «Тоді я сказав: о Господи Боже небес, Боже великий і страшний, що дотримуєш Свого заповіту любові з тими, хто любить Його і слухається Його наказів». (Неемія 1:5) Чи пам'ятаєте ви, на кого працював Неемія? Він працював на хлопця на ім'я Артаксеркс, перського царя, який був найвпливовішою людиною на поверхні землі. Чоловік, який є начальником Неемії, є царем світу. Але перше, що робить Неемія, це йде до Царя всесвіту. Він йде до Царя Царів і дізнається, хто справжній правитель. Він починає свою молитву з двох речей, про які ми вчимо наших дітей молитися. Він каже: «Бог великий і Бог добрий». Подивіться, що він каже: «Наш Бог є великий і страшний Бог, Цар Небесний. Господи, ти хороший. Ти дотримуєшся свого завіту любові».

Хвала — це просто визнання Бога таким, яким Він є; а) Він заслуговує нашої похвали, і б) Він є Царем. Коли ви зосереджуєтесь на величі Бога, ваші проблеми зменшуються. Неемія пережив це, а ви? Він не дозволив, щоб складні обставини зменшили його потребу чи бажання прославляти Бога. Він сказав: «Боже, я знаю, що у нас безлад, але Ти більший за безлад. Боже, я знаю, що проблеми в Єрусалимі великі, але Ти більший за проблеми».

Коли справи в моєму житті йдуть добре, коли обставини складаються райдужно, я швидко прославляю Бога. Бог великий, Бог добрий! Але коли я в розпачі, коли я відчуваю себе на кінці мотузки, тому що обставини навколо мене настільки негативні, наскільки вони можуть бути, мені важче хвалити. Неемія каже, Боже, я прославляю Тебе — мені байдуже, які обставини. Це не має жодної різниці. Ти більший за мої обставини, і чим більше я хвалю, тим меншими стають ці обставини.

2. Визнайте свої гріхи. Нехай ухо твоє буде уважним і очі твої будуть відкриті, щоб почути молитву, якою слуга твій молиться перед тобою вдень і вночі за рабів твоїх, ізраїльський народ. Я визнаю гріхи, які ми, ізраїльтяни, включно зі мною та домом мого батька, вчинили проти Тебе вчинив дуже нечестиво, не послухався наказів і законів, які Ти дав своєму рабу. (Неемія 1:6-7) Неемія не народився, коли Ізраїль був узятий у полон, але він міг ідентифікувати себе з гріхами, які спричинили їх падіння та полон. Коли ви починаєте звеличувати Бога за Його чудову праведність і святість, тоді ваша власна малість і гріховність стає більш очевидною.

Молитви інших великих людей Святого Письма мають спільну нитку, вони ототожнюються особисто з гріхами людей. Одним із найправедніших людей, які коли-небудь жили, був Даниїл, про нього не було написано жодного негативного слова. «Ми згрішили та вчинили несправедливо. Ми були нечестивими та збунтувалися. Ми відвернулися від Твоїх наказів та законів». (Даниїла 9:5)

Ездра повернувся як священик, щоб відновити публічне поклоніння. Він був великою та благочестивою людиною, але подивіться, що він молився: «О мій Боже, я надто соромний і зганьблений, щоб підняти своє обличчя до Тебе. Боже мій, тому що наші

гріхи вище наших голов, і наша провина досягла небеса». (Ездри 9:6). Ми настільки індивідуально налаштовані в Америці, що таке мислення рідко спадає нам на думку.

Коли ви востаннє зізнавалися у гріхах цієї нації та виявляли себе частиною проблеми? Коли ви востаннє робили це і казали: «Боже, мені шкода. Я велика частина цього». О, ні, ми любимо молитися, щоб Бог допоміг тим язичникам, язичникам, які там творять усі ці жахливі речі. Коли ти востаннє сповідав гріхи за свою церкву? Коли ти востаннє сповідав свою частину гріхів за свою родину? Суспільство вчить нас, що ви відповідаєте лише за себе. Це просто неправда! Ти сторож своїх братів. Ми всі разом, і ніколи не буде відродження там, де немає почуття відповідальності громади.

Лідери визнають провину, але невдахи перекладають відповідальність. Якщо ви хочете бути лідером, вам краще поспішити прийняти провину та розділити заслуги. Невдахи, навпаки, завжди обвинувачують і виправдовують. Ви їх коли-небудь бачите? Вони завжди кажуть, що це їхня провина, і вони є причиною того, що все так є. Дозвольте мені сказати вам, чому я не беру участь у всьому цьому! Неемія підійшов до тарілки і сказав: «Боже, я ніколи не був в Єрусалимі, і я не знаю нікого з домочадців, але я хочу сказати тобі, що мені шкода. Я є частиною проблеми. »

3. Ви вимагаєте Божих обітниць. Неемія молиться: «Пам'ятай настанову, яку ти дав своєму слугі Мойсеєві, кажучи: «Якщо ти будеш невірний, Я розпорошу тебе між народами, але якщо ти повернешся до Мене і будеш слухатися Моїх наказів, тоді навіть якщо твій вигнаний народ буде на найдальшому горизонті, Я зберу їх звідти і приведу їх до місця, яке Я вибрав, щоб жити для свого імені» (Неемія 1:8-9). Він вимагає обіцянок. Він молився Богу, кажучи: «Я прочитав вашу книгу. Я читав, що ви пообіцяли, що якщо ми вас не послухаємося, ви відправите нас у вигнання. (Левит 26:33) Ви дотрималися цієї обіцянки. Але Боже, Ти також пообіцяв, що якщо ми повернемося до Тебе духовно. Ти зібрав би нас і привів туди, де перебуває ім'я Твоє. (Повторення Закону 30:4) Тепер я сміливо кличу Тебе, Боже. Виконуй свою обіцянку».

Ця сміливість може вразити декого з вас. Насправді більшість із вас подумає, що вживання слова «пам'ятати» в контексті Бога є дуже припущеним. Тепер, Боже, Ти пам'ятаєш, що Ти обіцяв. Якщо ви так думаєте, вам потрібно більше читати Біблію, тому що в ній ви бачите людей, які нагадують Богові про те, що Він обіцяв. Авраам зробив це, Мойсей зробив це, і Давид зробив це. Кожен із пророків робив це. Вони сказали: «Боже, я згадую Твої обіцянки». Чи потрібно Богові нагадувати?» Ні! «Бог забув Свої обітниць?» Ні! Тоді чому ми вимагаємо Божих обітниць у молитві? Тому що це допомагає нам запам'ятати, що це за обітниця. Імовірно? Ні! Ніщо більше не подобається Богу, ніж коли ви нагадуєте Йому про одну з Його обітниць, тому що ви заявляєте Богові, що вірите Йому.

Чи розумієте ви, що в Біблії є понад 7400 обітниць від Бога? Понад 7400! Тепер деякі з них знаходяться в контексті, де вони мають обмежену аудиторію протягом обмеженого часу. Але більшість з них є універсальними за своїм обсягом, тому вони були записані для нас.

4. Сміливо складіть свою петицію. «Вони Твої слуги та Твій народ, яких Ти викупив Своєю великою силою та Своєю могутньою рукою. О, Господи, нехай Твоє вухо буде уважним до молитви цього Твого раба, і до молитви Твоїх рабів, які люблять шанувати Твоє ім'я .Подаруй своєму слугі сьогодні успіх, даруючи йому прихильність у присутності цієї людини». (Неемія 1:10) Серце Неемії розривається. Він оплакує Єрусалим. Він готовий туди поїхати. Він готовий відбудувати стіну, але щоб піти, йому потрібен дозвіл короля.

Це буде легше сказати, ніж зробити, тому що цар Артаксеркс невіруючий, а Неемія його права рука. Це людина, довіра до якої з роками зростає до того, що він тестує королівську їжу та напої з королівського вина. Тепер Неемія скаже: «О, царю, чи можу я взяти невелику трирічну відпустку?» Крім того, ви б спорядили мене людьми та обладнанням, щоб я міг поїхати за 1000 миль звідси та відбудувати стіну, про яку ви нічого не знаєте?» Які шанси, що він скаже «так»? Неемія знає, що його кмітливість, артикуляція та особистість не допоможуть. Він також знає, що Бог може це зробити, тому він молився: «Боже, дай мені успіху». (Неемія 1:11)

Чи ви коли-небудь сміливо молилися: «Боже, дай мені успіх у тому, про що я прошу Тебе». Якщо ні, то про що ви молитеся? Ми не повинні боятися молитися про успіх, коли ми намагаємося просувати Царство Боже.

Коли Арнольд Палмер повернувся у свій розквіт як найвидатніший у світі гравець у гольф, він був у Саудівській Аравії та проводив невелику виставку з гольфу. Король Саудівської Аравії був настільки вражений, що перед від'їздом сказав йому, що потрібно зробити йому подарунок. Палмер сказав: «О, не робіть мені подарунок. Мені заплатили, щоб я прийшов сюди». Король сказав: «Ти не розумієш нашої культури. Для мене було б великою образою не зробити тобі подарунок. Отже, який подарунок був би доречним?» Палмер не знав, що сказати, тому сказав: «Просто дайте мені ключку для гольфу». Він сказав: "Добре". Наступного ранку до його готелю прибув емісар і вручив йому документ на «гольф-клуб» площею 300 акрів. Мораль цієї історії полягає в тому, що коли ви в присутності короля, не просіть про дрібниці. Просіть великих речей.

Молімося сміливо. Немає нічого поганого в тому, щоб просити і молитися Богу про успіх, якщо те, що ви робите, зрештою, для слави Бога. Насправді, якщо ми не можемо просити Бога благословити те, що ми робимо, тоді нам потрібно робити щось інше. Це так просто. Хваліть Його, визнайте свої гріхи, вимагайте обіцянок і сміливо просіть успіху.

Стив Флетт Дивовижна грація Урок №1325 3 серпня 1997 року

Розділ 3

ГОТОВИЙ ДО МОЖЛИВОСТЕЙ

Ми схильні тягити до однієї з двох крайнощів, коли йдеться про волю Бога. Ми мчимося вперед або відмовляємося зробити крок. Замість цього нам потрібно молитися і готуватися,

щоб, коли Бог відчинить двері, ми були готові рухатися в Його темпі. Неемія, благочестивий чоловік, був обтяжений новиною про те, що мур Єрусалима в руїні. Він молиться не один чи два рази, а регулярно протягом чотирьох місяців. У цьому уроці розглядається його планування та підготовка до виконання Божої роботи.

Принцип Навіть коли причина є Його, Бог може чекати, щоб відкрити двері.

Це важко зрозуміти, а ще важче пояснити, але це факт. Багато разів у Біблії ви бачите людей, які напевно вважали, що вони знали, чого хоче від них Бог, і вони просто поспішали вперед. Пам'ятаєте Мойсея? Він думав: «Коли він вийшов і вбив того єгиптянина, напевно, усі ізраїльтяни дізнаються, що Бог використовує мене, щоб визволити їх і врятувати». Ні, не зробили! Справді, наступного дня вони вийшли, подивилися на нього і сказали: «Ти збираєшся вбити нас, як ти вбив єгиптянина?» (Дії 7:25) Тепер Мойсей не зрозумів: так. Бог збирався використати його, щоб визволити ізраїльтян, але не тоді. Він збирався використовувати його через 40 років. Мойсей біг попереду Бога. Це те, що ми часто робимо. Ми отримуємо ідею, ми відчуваємо впевненість, що це має бути воля Божа, зрештою, я християнин і я про це подумав. Тож напевно це воля Божа. Ми йдемо вперед, припускаючи, що Бог розчистить шлях.

Але не Неемія. Він молився, поки Бог не відчинив двері. «У місяці нісані, на двадцятому році правління царя Артаксеркса, коли для нього принесли вино, я взяв вино і дав його цареві. Раніше я не сумував у його присутності. Тож цар запитав мене: «Чому чи ваше обличчя виглядає таким сумним, коли ви не хворі? Я дуже боявся». (Неемія 2:1-2) Він постить і молиться вже чотири місяці. Мабуть, цього ніхто не знав.

Це нагадує мені те, що Ісус сказав у Нагірній проповіді. Він сказав: «Коли ти постиш і коли ти молишся, не спотворюй свого обличчя, не виходь на вулицю, не ридай і не плач. Увійди до своєї комірчини і виконуй там роботу». Неемія не виставляв напоказ свою побожність. Але одного разу після чотирьох плідних місяців молитов і несення тягаря Єрусалиму він не міг не носити серце на обличчі. Цар подивився на нього і сказав: «Неемію, я знаю тебе. Чому ти такий сумний сьогодні?» Неемія злякався. Чому він боявся? Сумувати перед царем Персії було тяжким злочином. Якщо ти нахмурився в присутності короля, тобі могли відрубати голову. Неемія злякався перш за все, тому що його обличчя ризикувало його життям. Виразом його обличчя він говорив: «Королю, є щось, що робить мене таким сумним, що навіть твоя присутність не може мене оживити». Але є й друга причина його страху, і вона стосується того, про що йому доведеться запитати Артаксеркса. Неемія хотів піти в Єрусалим, відбудувати стіну й оживити людей.

Євреї були в полоні тому, що їх вивезли вавилоняни? Але Вавилонську імперію наздогнала Перська імперія. Перси не були настільки зацікавлені в утриманні полонених у вигнанні. Тож за правління перських царів Кіра, Дарія Ксеркса та Артаксеркса великим групам євреїв та інших полонених було дозволено повернутися додому. Так інші групи вже повернулися. Тепер була присутня нова етнічна група, самаритяни, раса, що складалася з язичників, які одружилися з рештою євреїв. Тепер самаряни зайняли цю землю і протистояли будь-яким зусиллям євреїв відбудувати свій Єрусалим.

Задовго до Неемії священник Ездра привів другу хвилю євреїв назад із вигнання. Він записує листа тих, хто виступає проти спроб відбудувати місто, до царя Артаксеркса. «Цареві Артаксерксу, від твоїх слуг, людей Заєфрату: Цар має знати, що юдеї, які прийшли до нас від тебе, пішли до Єрусалиму й відбудовують це бунтівне й нечестиве місто. Вони відновлюють стіни та ремонтують фундамент». (Ездри 4:11—12) Ці люди пишуть Артаксерксу, кажучи, що євреї намагаються відбудувати це зле та бунтівне місто.

Артаксеркс пише у відповідь: «Лист, який ви нам надіслали, був прочитаний і перекладений у моїй присутності. Я видав наказ і було проведено обшук, і виявилось, що це місто має довгу історію повстань проти королів і було повстанням і заколотом. Єрусалим мав могутніх царів, які правили всім Транс Євфратом, і їм платили податки, данину та мито (ст. 18) ... «Тепер віддайте наказ цим людям припинити роботу, щоб це місто не було відбудоване. доки я не накажу» (в. 21). Це одна з головних причин, чому Єрусалим все ще був у занедбаному стані за часів Неемії». Це наказав Артаксеркс. Ви коли-небудь чули вислів «це так само надійно, як закон Мідів і Персів» або «це так само фіксовано, як закон Мідів і Персів»? Якщо у вас є, ви знаєте, що це означає. Це означало, що закон Мідів і Персів ніколи не змінювався. Як тільки вони встановили, це було встановлено!

Коли цар Артаксеркс запитав: "Неемія, що не так?" Він боїться, бо збирався попросити короля переглянути свій власний незмінний закон. Це досить велика причина для занепокоєння. Помилково вважати, що великі лідери не бояться. Кожен великий лідер боїться! Кожна людина боїться! Але великі лідери здатні, коли вони знають курс і бачать, що двері відчиняються, рухатися вперед, незважаючи на свої страхи.

Тож подивіться разом зі мною на вірші 3 і 4 (тепер у Неемії 2, наш текст). Тоді ми читаємо: «Але я сказав цареві: Нехай цар живе вічно; чому моє обличчя не буде сумним, коли місто, де поховані мої батьки, лежить у руїнах, а його ворота знищені вогнем. Цар сказав: Я: Чого ти хочеш? Тоді я молився Богу Небесному». Ви коли-небудь стояли в присутності молитви, яка отримувала відповідь? Я маю на увазі, саме тоді ти дивишся і думаєш: «Я молився про це!» (Неемія 2:2-3)

Неемія молився, щоб Бог зробив щось, щоб врятувати Єрусалим. Тепер цар запитує: «Гаразд, Неемію, чого ти хочеш?» Неемія випалює причину свого занепокоєного обличчя і пропонує те, що я називаю «молитвою від кулі». Він просто випалює це і стріляє прямо в небеса. Тоді він сказав: «Отже, я молився до Небесного Бога, і я відповів цареві, якщо це цареві до вподоби, і якщо твій слуга знайшов милість в Його очах, нехай пошле мене до міста Юди, де мої батьки. похований, щоб я міг його відбудувати». (Неемія 2:4)

До речі, ви можете робити дві справи одночасно. Ви можете ходити і жувати жуйку, і ви можете молитися і говорити навіть одночасно. Були випадки, коли я був на вирішальній зустрічі, чи не так, коли я відправляв одну з цих кульових молитов і казав: «Боже, поклади мені в уста правильні слова ЗАРАЗ! Я правильно стріляю в одну з тих кульових молитов там на цій лавці щонеділі, перш ніж я підійду сюди, я був на місці трагедії, де хтось був абсолютно скаженим, і вони дивилися на вас, щоб сказати їм щось мудре, а ви не маєте.

підказка, що сказати, я послав одну з тих молитов і сказав: «Боже, я поняття не маю. Тільки нехай це не виходить дурнем. Помістіть туди щось, що матиме якийсь сенс і допоможе».

Проблема в тому, що більшість людей не проводять чотири місяці в молитві, як Неемія. Вони очікують лише молитви від кулі, щоб виконати роботу. Молитви від кулі ефективні лише тоді, коли за ними стоїть основа молитви, як у Неемії. Але Неемія сказав: «О Боже, ти відкрив ці двері. Він питає мене, чого я хочу. Просто змуси мене сказати правильну річ». Розумієте, Неемія мав чекати, поки Бог відчинить двері, але тепер відкриті, чи Бог мав чекати на Неемію?

Принцип Коли Бог відкриває двері, будьте готові пройти через них.

Коли Бог відкриває двері, будьте готові пройти через них! Артаксеркс запитав Неемію: «Чого ти хочеш?» Неемія не сказав: «Гм, добре, Артаксерксе, дозволь мені повернутися до цього, гаразд». Це б не спрацювало! Коли тріснули двері, Неемія мав готовий список покупок. У нього було чотири місяці, щоб підготувати свою промову, і я вам скажу, він це добре знав.

1. Він запитав дозволу.

Він сказав, дозвольте мені повернутися, щоб я міг його відновити. Тоді король і цариця, що сиділа поруч, запитали мене: «Скільки триватиме твоя подорож і коли ти повернешся?» Королю було приємно послати мене, тож я призначив час. Я хочу вам дещо сказати, люди. Того дня в суді відвалилися щелепи. Навколо царя були люди, які ніколи раніше не бачили, щоб перський цар змінив свою думку. Звісно не про закон! Він змінив свою думку через руку Бога і через присутність людини, яка була готова бути використана рукою Бога. Ось чому! Артаксеркс запитав: «Що тобі потрібно і коли ти повернешся?»

2. Він просив захисту.

Одного разу він попросив дозволу, а тепер він каже, що йому потрібен захист: «Я також сказав йому, якщо царю це подобається, я можу отримати листи до намісників Заєфрату». (в. 7) Чи дзвонить із тобою Заєфрат? Це ті самі люди, які сказали: «Зупиніть цих євреїв будувати це місто!» Неемія запитав: «Чи можу я отримати листа, щоб вони забезпечили мені безпечний шлях, поки я не прибуду в Юдею?» Неемія отримав дозвіл піти; тепер він просить захисту. Це подорож у тисячу миль. Йому доводиться пройти через багато провінцій. У ті часи люди не подорожували вільно. Ви повинні були прийняти відповідні запобіжні заходи. Це прохання говорить нам про те, що Неемія продумав це, молився про цю можливість і впевнений, що Бог дозволить йому піти. Менеджери зосереджені на вирішенні сьогоднішніх проблем, а лідери зосереджені на вирішенні проблем завтрашнього дня. Тепер вам потрібні обидва.

3. Він просив про забезпечення.

Подивіться на вірш 8. Він сказав: «І чи можу я отримати листа до Асафа, сторожа царського лісу, щоб він дав мені деревину, щоб зробити балки для воріт цитаделі біля храму, і для

міської стіни, і для резиденція, яку я займаю, і оскільки милостива рука мого Бога була наді мною, цар задовольнив моє прохання». (Неемія 2:8)

Неемія сказав: «Царю, ти видав указ про те, що місто Єрусалим не може бути відбудовано. Я хочу, щоб ти змінив цей закон, я хочу відбудувати цю стіну і я хочу, щоб ти заплатив за це. кинь достатньо матеріалів, щоб побудувати мені будинок і відремонтувати храм також». Хіба ти не любиш це? Він сказав: «Я хочу, щоб ви мені дали деревини з лісу, я хочу, щоб ви дали мені солдатів з армії, я хочу, щоб ви дали мені гроші, щоб заплатити за це». Неемія був готовий пройти через двері, які відкрив Бог. Неемія молився протягом чотирьох місяців, але коли він молився, він готувався. Він був упевнений, що Бог виконає його прохання, що він має готовий план нападу.

Бог був тим, хто відкрив двері. Неемія сказав так, визнаючи: «Тільки рукою милостивого Бога це могло статися». Але відродження все ще чекало на Неемію, щоб увійти через ті двері. Так само, як відродження чекає, коли ми з вами пройдемо.

Основні уроки про віру та підготовку.

Віра пробуджується молитвою. Молитва є нашою єдиною емоційною реакцією на зачинені двері, особливо коли ці двері є у вигляді іншої людини. З ними, до речі, зазвичай найважче мати справу. Я пропоную вам, що справді найбільші проблеми у вашому житті, прямо зараз, учора чи завтра, це проблеми, пов'язані з напругою у стосунках. Ви не можете фізично, інтелектуально чи емоційно змінити іншу людину. Але наш Бог може, бо Він вміє змінювати серця.

Неемія не зробив того, що ми іноді думали, що ми зробили б. Він не намагався маніпулювати королем, представити якусь фальшиву історію, обдурити його, обдурити або грати з ним в ігри. Він вперше говорив про нього з Богом. Чотири місяці він молився: «Боже, ти повинен щось зробити з цим королем». «Серце царя в руці Господа, Він скеровує його, як течію, куди хоче». (Приповісті 21:1)

Це вірно не лише для королів; це вірно для начальників, подружжя, батьків, дітей і колег. Бог може змінювати серця. Іноді Він змінює обставини, щоб змінити серця. Я насправді не знаю, як Він робить це, але Він може завдяки молитві, терпінню та плануванню.

1.

Молитва

Найбільша потреба церкви сьогодні – це відновити віру в силу молитви. Надто багато з нас відмовилися в церкві та в особистому житті. Ми вважаємо, що деякі двері закриті назавжди, і ми здалися. Ми не поставили ці двері перед Богом. Господи, ти маєш силу їх відкрити.

Іноді я думаю, що ми схожі на слонів у цирку. Ви коли-небудь ходили в цирк і бачили слонів, прив'язаних до цих маленьких колів? Я ніколи не бачив, щоб слон роздирався, лютував і руйнував намет, а ти? Ти знаєш чому? Бо коли вони були малими, вони прив'язали їх до тих кіл. Коли вони були немовлятами, вони намагалися вирватися, але не могли поворухнутися.

Після того, як вони намагалися кілька днів чи кількох тижнів, вони припустили, що до кінця свого життя вони ніколи не зможуть викорчувати цей стовп. Ці багатотонні бегемоти навіть не намагаються. Мені цікаво, скільки разів, будучи християнами, ми забуваємо про величезну силу Неба, яка є в нашому розпорядженні, але ми просто перестаємо просити. Віра пробуджується молитвою. Які двері тут треба відкрити? Які двері потрібно відкрити у своєму житті? Ви починаєте з схилення голови та серця.

2. Терпіння

Люди дуже нетерплячі. Деякі можуть молитися про проблеми та випробування. Але ми бачимо зачинені двері і молимося про це день чи два. Тоді ми привели в дію наш план. У Біблії немає жодного зразка віри, на який не довелося б довго чекати. Як щодо Мойсея в Мідіані протягом 40 років? Як щодо Іллі біля потоку Керіт, де більшу частину трьох років його годували птахи. А як щодо Давида в печері, коли він ціле десятиліття тікав від Саула? Як щодо Івана Хрестителя в пустелі?

Протягом чотирьох місяців у щоденнику Неемії був той самий запис. Він міг написати: «сьогодні знову помолився — нічого не сталося». Я почав дізнаватися, що Бог чекає, поки ми відмовимося від своїх самовільних рішень. Неемія дізнався, чого Бог хоче навчити нас, що Він буде тримати двері зачиненими, доки не залишиться жодного сумніву, хто їх відкрив, щоб він отримав славу. Віра зміцнюється терпінням.

3.

Планування

Це інклюзивне планування. Деякі люди припускають, що для віри потрібне мислення, у якому нічого не потрібно думати і нічого не робити, тобто просто сидить склавши руки і каже: «Гаразд, Боже, я знаю, що це недуховно мати цілі. Ти це зроби!» Ну, відверто кажучи, я не вважаю віру синонімом дезорганізації. Навпаки, віра Неемії була зміцнена його плануванням і підготовкою, яку він зробив, коли не було жодних причин готуватися. Коли Бог відкрив двері, він був готовий пройти через них.

Це не означає, що Бог шанує людську мудрість. Це означає, що Бог вшановується глибоким прагненням реалізувати Його мудрість. Я думаю, що це критично. У керівних колах поширене прислів'я: «нездатність планувати – це планування провалу». Але це також дуже біблійно, оскільки Бог є остаточним архітектором плану. «Віра молиться про дощ, а потім несе парасольку». Це точно так. Це планування та підготовка до Божих можливостей.

Причини, чому ми не молимося, щоб Бог відкрив двері в нашому житті, у наших церквах чи в нашій країні:

1. Ми боїмося, що він їх не відкриє. Отже, ми не молимося.
2. Ми боїмося, що Він це зробить.

Як група людей, ми повинні готуватися до Божих можливостей. Він має чудові можливості для вас, але ви повинні бути готові скористатися ними, коли вони з'являться. Урок №1326
10 серпня 1997 р

Розділ 4

ВІД ІДЕЇ ДО ДІЇ

Можливо, ви ніколи не чули історії про Ганса Баблінгера, хлопця, який хотів літати. Проблема в тому, що він жив у Німеччині 16 століття, і ніхто не літав. Але Ганс був досить творчим хлопцем. Він був одним із перших, про кого ми знаємо в історії, хто запровадив штучні кінцівки, і він робив це, коли ампутація була першим рецептом, а не останнім заходом.

Одного разу Ганс зробив два крила і піднявся на вершину Баварських Альп. Він вирішив, що спробує спуститися на долину вниз. Він зробив хороший вибір, тому що в Альпах були сильні висхідні течії, і це спрацювало. По всій Баварії облетіла новина, що Ганс Баблінгер літав, і король приїхав його побачити. Коли король і його оточення прибули, вони спробували знайти зручніше місце, щоб Ганс продемонстрував свій політ, тому піднялися просто до скелі над річкою. Це був поганий вибір, тому що замість висхідних течій над річкою були низхідні течії. Коли він пірнув, він упав, як скеля, прямо в річку. Король був розчарований, єпископ пригнічений. Наступного дня в церкві єпископ встав і заявив, що в намірах Бога ніколи не було, щоб людина літала. Отже, Ганс відкинув свої крила. Через кілька місяців він помер. Але незабаром церква померла. Іронія в тому, що сьогодні це пам'ятка музею. Дев'яносто відсотків людей, які їдуть подивитися на той музей, добираються туди літаком.

Книга Неемії — це історія про те, як Бог приніс відродження Своєму народу через серце благочестивої та турботливої людини. Він мав бачення і міг бачити далі того, що було, до того, що мало бути. Бачення є важливою і важливою частиною духовного життя Божого народу. У Прислів'ях сказано, що без зору люди гинуть. Але, на жаль, деякі люди не тільки не мають бачення, а деякі навіть прагнуть убити те, що бачення є. (Приповісті 29:18)

У Неемії був не просто сон. Він зміг змусити своїх людей прийняти його мрію. Я вірю, що Бог шанується, коли Його люди мріють про те, що догоджає Йому. Неемія отримав дозвіл, забезпечення та захист, щоб піти до Єрусалиму та відбудувати стіну. Він прибуває в Єрусалим. Це перший раз, коли він був у цьому великому місті. Він молився чотири місяці. Він мріяв про це роками. Що він зробить в першу чергу? Чи збирається він вдаритися по землі? Він збирається скликати чудову зустріч? Чи візьме він молоток і пилку і почне будувати з самого початку? «Я пішов до Єрусалиму і, пробувши там три дні, вирушив уночі з кількома людьми. Я нікому не сказав, що Бог вклав у моє серце зробити для Єрусалиму». (Неемія 2:11-12) Протягом трьох днів він нічого не робить. А що він робив ці три дні? Ви гадаєте, він просто відпочиває? Чи проводив він час «наодинці» з Богом?

Принцип 1. Людина не може підтримувати публічно те, чого вона не є приватно.

Коли Неемія прибув до Єрусалима, Бог все ще працював над його серцем. Бог вклав у його розум саме те, що йому потрібно було зробити зараз, коли він був там. Деякі особистості типу А прочитали вірш 11 і сказали: «Неемія нічого не робив перші кілька днів». Натомість це була найважливіша робота з усіх. Він переконався, що робив те, що хотів від нього Бог. Він не заклав жодної цеглини, але ці перші кілька днів такі цінні, як і будь-які інші, тому що вони були витрачені на пошук чіткого підтвердження від Бога.

«Я нікому не казав, що Бог поклав мені на серце, щоб я зробив для Єрусалиму». Розумієте, коли Неемія прибув туди і продовжував молитися, Бог дав йому мудрість зробити саме те, що потрібно було зробити. Я думаю, що він слухався того, що ми читаємо в Якова 1:5; «Якщо комусь із вас не вистачає мудрості, просто попросіть її. Я дам її вам».

Пам'ятайте, що Неемія був у Єрусалимі не лише для того, щоб побудувати стіну, а й для того, щоб побудувати людей. Він був духовним провідником, але ви не можете бути духовним провідником, не будучи спочатку духовним чоловіком або жінкою. Це покоління має навчитися, що зайнятість не завжди є побожністю. Що саме на самоті людина отримує право керувати публічно, тому що людина не може підтримувати публічно те, чого вона не є приватно.

Принцип 2. Добре підготуйтеся.

— Я вийшов оглянути стіну. Слово «дослідити» було єврейським медичним терміном, який використовувався для опису зондування рани. Він хотів побачити, наскільки це погано. Він хотів отримати чітку картину в своїй свідомості. Він чув, що це погано. Було так погано, що він не міг об'їхати стіну верхи. Я вважаю, що саме в цей момент масштаб проекту стає очевидним. Вся стіна зруйнована, ворота спалені. Бачачи масштаби роботи, яку необхідно виконати, Неемія знає, що це неможливо зробити самотужки.

«Зі мною не було верхів, крім того, на якому я їхав. Уночі я пройшов через ворота долини до Шакальової криниці та Гнойових воріт, досліджуючи стіни Єрусалиму, які були розбиті, і його ворота, які були зруйновані. Потім я рушив до Фонтанних воріт і Королівського басейну, але там не вистачило місця, щоб пройти через нього. Увійшли через Ворота Долини, чиновники не знали, куди я пішов і що я роблю, тому що я ще нічого не сказав ні євреям, ні священикам, ні урядовцям, ні будь-кому іншому, хто мав виконувати роботу». (Неемія 2:13-16)

Знову підтверджений часом, проведеним з Богом, Неемія оглядає ситуацію. Майте на увазі, що все, що Неемія дізнався про стіну на даний момент, він дізнався з чуток. Отже, через три дні він виходить серед ночі з невеликою групою чоловіків. Він просто хоче розвідати стіну, не привертаючи зайвої уваги до себе чи своєї мрії.

Пам'ятайте, що Неемія прибув із Персії, де він був другою людиною. Він прибуває з супроводом царя Артаксеркса. Всі знають, що він прийде. Опозиція почала посилюватися, коли вони тільки почули, що Неемія йде, (Наприкінці цього уроку ми побачимо, що ця опозиція кристалізується та впливає на поверхню). Отже, Неемія якомога тихіше складає план разом мінімізувати спротив, тому що цей мудрий чоловік не хотів, щоб його план зупинився на стартових воротах. Великі лідери оберігають свої плани від передчасної смерті. Хорошу ідею легше вбити, ніж просувати.

Принцип 3. Найбільші ідеї належать не тобі чи моїм. Вони наші

- Залучайтеся до своїх людей.

Маючи мрію, дуже важливо мати послідовників. Стіну неможливо побудувати, якщо люди не приймуть його мрію. Неемія розмовляє з ними. «Тоді я сказав їм, ви бачите, у чому ми потрапили?» Це перші слова до людей, які будуть його послідовниками: «Єрусалим лежить у руїнах, а його ворота спалені вогнем. Давайте відбудуємо стіну Єрусалиму, і ми більше не будемо в ганьбі». (Неемія 2:17) Він не зайшов туди і не сказав: «Зграйка невдах. Чому цю стіну не відбудували? Ви тут понад 90 років. У вас були всі можливості на світі. Мене послав Бог, щоб це зробити, і я збираюся залишатися на вашій справі, доки вона не буде відновлена». Це не те, що він сказав. Натомість він ідентифікував себе зі своїм народом і потребою. Він сказав: «Ми, ми і ми». Це найважливіші речі, які сказав Неемія. «Ми в ганьбі, давайте відбудуємо стіну, і ми більше не будемо в ганьбі».

- Спонукайте людей атакувати проблему.

Неемія не тільки ідентифікує себе з ним. Він мотивує людей. Він сказав: «Ви бачите, в якій біді ми? Єрусалим лежить у руїнах, а його ворота спалені вогнем. Давайте відбудуємо стіну Єрусалиму, і ми більше не будемо в ганьбі». (Неемія 2:17) Тут Неемія чудово виконує свою роботу. Стіна була в руїнах протягом десятиліть і десятиліть. Люди проходили повз нього кожен день свого життя і через деякий час звикли до нього. Це не так вже й погано. Це не так некрасиво. Це вже не було такою великою проблемою. Насправді люди справді навіть не бачили напівзруйнованої стіни. Неемія змушує їх побачити це знову. Він робить це, використовуючи слова та фрази, щоб підкреслити потреби. Він сказав, що це місце лежить у руїнах, ворота спалені вогнем, ми в ганьбі.

Зміни не відбуваються, поки люди не задоволені поточним станом справ. Це стосується вашого бізнесу, школи, церкви, сім'ї та життя. Поки людина задовольняється тим, що просто погоджується з чим завгодно, речі ніколи не зміняться чи покращаться. Неемія сказав: «Я хочу, щоб ви побачили, як це погано». Якою б поганою не була ситуація в Єрусалимі, євреї були апатично задоволені нею. Неемія знімає з них шори і каже: «Гей, подивіться добре, де ми є і де нам бути».

Зверніть увагу на мотивацію, яку він використовує. Весь світ сміявся: «Ті бідні євреї, вони кажуть, що поклоняються правдивому Богу, вони навіть не можуть відновити мур навколо свого міста. Вони кажуть, що їхній Бог всемогутній, Він навіть не може захистити їхнє святе місце. " Коли Неемія сказав, що ми в ганьбі, це коментар не лише щодо людей, але й щодо

їхнього Бога. Його головним закликком у його невеличкій промові було звернення до слави Бога.

Найбільша мотивація в житті не зовнішня, не внутрішня. Воно вічне.

Найнижчою і найбільш тимчасовою формою мотивації є зовнішня мотивація, найнижча: якщо ти зробиш це, я дам тобі це. Ми використовуємо це для наших дітей, чи не так? Вони такі незрілі — якщо ти будеш добрим, я дам тобі це. Неемія не використовував жодної зовнішньої мотивації.

Внутрішня мотивація трохи благородніша. Неемія використовує: «Ми в ганьбі. Хіба це не раниць ваше серце?» Але насправді він закликає їх пам'ятати про свою вічну мотивацію. Він каже: «Єрусалимська стіна в ганьбі». Це були вже не ми, а Єрусалим, «оселя Бога». Він сказав: «Відбудуймо стіну на славу Божу, щоб ім'я Бога не ганьбили».

Найвищою мотивацією для вас є робота для Бога, пам'ятайте, що б ви не робили, ви робите це як для Господа. Усе, що ви говорите або робите, ви робите для слави Бога і як для Господа. Якщо ви зможете пам'ятати про це найважливіше, ви зробите більше, ніж могли б зробити інакше. Найбільша мотивація не внутрішня чи зовнішня, вона вічна.

- Отримайте та розкажіть особисту історію чи свідчення
Подивіться на вірш 18: «Я також розповів їм про милостиву руку мого Бога наді мною, і про те, що сказав мені цар». (Неемія 2:18) «Я почув звіт про те, як погано все було. Я молився про це чотири місяці. Що більше я молився, то більше Бог клав мені на серце бути частиною відповіді. Він закликав мене до цього Він відкрив двері з королем, навіть забезпечивши мене провізією та захистом».

Принцип 4: Люди йдуть за людьми, а не за програмами.

Самі по собі програми є холодними та стерильними, але залучіть до них людей, і раптом ви отримаєте мету та пристрасть. Коли Мартін Лютер Кінг виголосив свою чудову промову, яка змінила курс Америки, він не встав і не сказав: «У мене є програма», або «У мене є організація», або «У мене є порядок денний». Якби він був, ми б ніколи про нього не почули. Натомість він сказав: «У мене є мрія», його власна історія, «щоб мої діти ходили рука об руку з білими дітьми по червоних глиняних пагорбах Джорджії». Коли люди почули цю історію, вони прислухалися і пішли за нею.

Якщо вам потрібні волонтери для служіння у вашій церкві, найнадійніший спосіб не залучити людей — це встати й просто оголосити: «нам потрібні волонтери для допомоги в цьому служінні». Це звучить так холодно і так клінічно, але ви виставляєте людину, чие серце в цьому служінні, перед людьми, і дозволяєте цій особі розповісти, чому вони беруть участь і що вони з цього отримують, і люди вишикуються, щоб допомогти. Бо люди йдуть за людьми, а не за програмами.

Неемія встав і сказав: «Дозвольте мені розповісти вам свою історію». Народ був готовий піти за ним. Фактично, вірш 18 закінчується, вони відповіли: «Давайте почнемо відбудовувати, тому вони почали цю добру справу».

І почули про це хоронянин Санваллат, і аммонітянин Товія, і араб Гешам, і глузували з нас, і глузували з нас. І запитали вони, що це ви робите? Чи бунтуєтеся ви проти царя?» Чому Санваллат, Товія та Гешам були проти Неемії? Що було важливого в тому, що вони відбудували стіну? Санваллат і Товія — вожді війни. У них є свої маленькі міста та штати, якими вони керують. У них є своя маленька економічна імперія. Якщо Єрусалим стане великою силою, особливо великою економічною силою, це зашкодить їхньому бізнесу. В іншому уроці ми обговоримо різний час, коли опозиція піднімає свою потворну голову

Якщо сатана не намагається перешкодити вашим мріям, ваші мрії занадто малі. Якщо він не намагається перешкодити тобі, то ти майже не мрієш. Частиною неписаної посадової інструкції будь-якого благочестивого лідера є неминучість мати справу з критикою.

а) Неемія розглянув послужний список своїх недоброзичливців. «Я відповів їм, сказавши, що Бог Небес дасть нам успіх. Ми, його слуги, почнемо відбудовувати, але що стосується вас, ви не маєте жодної частки в Єрусалимі чи будь-яких претензій чи історичних прав на нього». (Неемія 2:20) Він поставив запитання: чи ці чоловіки в історії допомагали народу Божому? Чи були ці люди в історії бажання підтримувати те, що підтримує Бог? Коли він розглянув джерело, то як ніколи вирішив не дозволити нікому зупинити роботу, крім Самого Бога. Однією з відповідей на критику роботи, яку ви виконуєте для Бога, є: «Ви показали нам свій послужний список. Ми не маємо всіх відповідей. Ми робимо все можливе. Ви хтось, хто робить те, що хоче Бог? Якщо так, то покажіть нам, як це зробити. Не кажіть нам!»

б) Він розглядав послужний список свого Бога. Він знав, що Бог хоче, щоб він мав успіх. Він чув історії про висміювання великих Божих мужів, про те, що 1) Ной витратив понад сто років на будівництво ковчега, і по дорозі люди виділялися й просто сміялися; 2) Мойсей зайшов до двору фараона і сказав: «Відпусти мій народ», і сміх, який, мабуть, наповнив той двір першого дня; Самсон, чії очі були виколоті, був висміяний під час вистави під час поневолення та прикутого, кажучи: «Поставте мене туди, де мої руки можуть торкнутися стовпів»; а Голіаф знущався з маленького хлопчика, який вийшов із камінням. Отже, коли ці хлопці висміювали Неемію, він сказав: «Наш Бог дасть нам успіх. Він має досвід виконання того, що світ каже, що неможливо». Саме така перспектива не давала йому відмовитися від своєї мрії.

Найбільшою проблемою Христової церкви сьогодні є не її проблеми, а те, що вона думає про свої проблеми. Дуже багато церков вважають проблеми більшими, ніж їхній Бог. Такого ніколи не буває.

Принцип 5: можливість завжди супроводжується протидією

«Але я залишуся в Ефесі до П'ятидесятниці. Тому що мені відкрилися великі двері для ефективної роботи, і є багато тих, хто протистоїть мені». Тепер подивіться на це. Хіба це не звучить як суперечність? Він каже: «Я мушу залишитися тут, тому що там відчинені чудові

двері». (1 Коринтян 16:8-9) Звідки ви знаєте? «Є різні люди, які протистоять мені». Більшість із нас каже: «Люди проти мене. Зачиніть двері. Ходімо. Йдемо звідси». Павло каже, що поки що не може піти, тому що Бог відкрив двері. Часто це так і працює. Щоразу, коли хтось справді турбується про людей, ті, хто не дуже турбується, засмучуються. Коли хтось хоче щось зробити, той, хто нічого не робить, захоче кидати каміння. Ось чому ми не повинні поспішати трактувати проблеми та спротив як ознаку того, що ми поза Божою Волею. Це не має нічого спільного з тим, чи перебуваєте ви в Божій Волі чи поза нею.

Найяскравіший приклад тих кроків втілення ідей у життя можна знайти в Самому Ісусі Христі. Не було більшої роботи, більшого руху чи більшого проекту, ніж той, який ми називаємо християнством. Все почалося, коли була створена людина. Бог сказав: «Я вже маю на увазі, як людство буде викуплено». (Буття 3) Тож Бог подивився на масштаб картини. Він приєднався до Свого народу, пославши Свого Сина прийняти плоть. Він спонукав нас побачити проблему гріха в нашому житті. Він щодня спонукає нас звертатися до Христа як до відповіді. Він помістив туди людей, які мають сильне особисте свідчення, як-от Павло, — насправді, будь-якого християнина, чие життя змінилося. Тоді робота християнства зустріла спротив більше, ніж будь-яка інша сила чи будь-який інший рух в історії світу. Насправді це відбувається за тією самою схемою — усе, що є вартим, коли ви втілюєте ідею в життя, відповідатиме формату, який ми розглянули сьогодні.

Ви прийняли рішення присвятити своє життя Христові? Якщо ви цього не зробили, вам потрібно зробити це сьогодні. AG Lesson #1327 17 серпня 1997 Стів Флетт

Розділ 5

ПОРІТЬСЯ З ЗНЕДУЖАННЯМ

Коли виконується добра справа для Бога, ви можете бути впевнені, що сатана зробить абсолютно все можливе, щоб її перемогти. Тепер який кращий спосіб перемогти, ніж просто змусити людей Бога залишити справу. Неемія молився про це. Він підготував людей. Він організував людей, і відбуваються великі речі. «Отже, ми відбудували стіну, доки вона не досягла половини своєї висоти: бо люди працювали всім серцем (мали розум працювати – NKJV)». (Неем. 4:6)

Хіба це не дивовижно? Через п'ятдесят два дні проект наполовину завершено. Неймовірний прогрес! Можете бути впевнені, що старий диявол не залишить їх у спокої. Він збирається спробувати змусити їх кинути рушник, або, в їхньому випадку, кинути кельму. Як відреагував Неемія, щоб вивести людей із цього зневіри?

Каталізатор зневіри— ці речі диявол використовує, щоб викликати це.

1. **глузування**. «Коли Санваллат почув, що ми відбудовуємо стіну, він розгнівався і сильно розлютився. Він висміяв євреїв і в присутності своїх спільників і армії Самарії сказав: «Що роблять ці слабкі євреї? Чи вони відновлять чи зможуть вони принести жертви за один день? Аммонітянин Товія, який був поруч з ним, сказав: «Що вони будують, якби навіть лисиця залізла на це, вона зруйнувала б їхній мур каменів». (Неемія 4:1-3) Ви помітили,

що вони висміювали а) самих людей – «тих німецьких євреїв», тих людей, які прийшли з рабства; б) їхня релігія – «чи будуть вони приносити жертви»? Ви можете запитати, яке відношення це має до жертвоприношень. Він каже: «Ой, вони приносять в жертву людей – вони такі релігійні. Можливо, вони думають, що сплять теля чи ягня, і стіна буде відбудована». в) їхня робота – «якби лисиця піднялася на те, що вони будували, воно б розвалилося під нею».

Що робить насмішка? Це змушує сумніватися, хто вони і що вони можуть зробити. Насмішка завжди замінює розум. Якщо люди не можуть змусити вас відмовитися від позиції, вони просто повернуться до чогось більш первинного. Вони просто будуть з вас сміятися. Вони будуть висміювати вас. Люди, які висміюють, завжди бояться. Вони бояться, що ви досягнете успіху, а вони цього не зроблять. Це інструмент сатани.

2. Опір. «Але коли Санваллат, Товія, араби, аммонітяни та жителі Азоту почули, що ремонт єрусалимського муру попереду і що проміжки закриваються, вони дуже розгнівалися». Бачите, насмішки їх не зупинили. «Всі вони разом змовилися прийти, воювати проти Єрусалиму та сколихнути проти нього смуту». (Неемія 4:7-8) Ідея тут не в повній війні. Санваллат, Товія та всі вороги тут мають на увазі тероризм — партизанську війну. Це схоже на те, що двоє з вас можуть працювати на стіні і повертаються додому однієї ночі, ось хтось виходить із кущів, і ви більше не бачите цих робітників. Тож будьте насторожі, тому що ми надішлемо снайперів, щоб виловити вас по одному. Це психологічна війна. За мить ми побачимо, що зробив Неемія, щоб протидіяти цьому.

3. Чутка. «Тим часом люди в Юді сказали: «Сила робітників закінчується, і є стільки руїн, що ми не можемо відбудувати стіну». Крім того, наші вороги сказали: «Поки вони не дізнаються про це або не побачать нас, ми будемо прямо серед них, і ми вб'ємо їх і припинимо роботу. Тоді прийшли євреї, які жили поблизу них, і сказали нам десять разів, куди б ви не звернулися, вони нападуть» (Неемія 4:10-12). О, на цих сторінках у мене вискочили дві характеристики чуток:

а) Чутки поширюють ті, хто найближче до ворога. «Євреї, які жили біля них, казали». Щоразу, коли ви стикаєтеся з тим, хто поширює чутки, щоб перешкодити чи зруйнувати велику роботу Бога, ви можете бути впевнені, що вони недалеко від ворожого табору, як духовно, так і матеріально.

б) Чутки завжди перебільшені, коли їх повторюють. «Євреї нам казали десять разів». Вони просто стають все більшими і більшими, і виходять з-під контролю.

Отже, це те, що Сатана використовує, щоб викликати знеохочення, глузування, опір і чутки. Хіба не цікаво, що тактика Сатани не сильно змінилася, чи не так? У нього дійсно немає нової зброї. Це той самий старий матеріал, який він використовує сьогодні. Ми побачимо, що євреї дуже зневірилися. чому Чому вони були такими сприйнятливими до цих старих хитрощів Сатани?

Обставини були сприятливі для знеохочення.

1. Вони були на межі виснаження. «Сила робітників вичерпується». (Неемія 4:10) Вони були виснажені, вони були виснажені. Ситуації завжди здаються більш безнадійними, коли ти смертельно втомлений. Вони були майже вичерпані, і вони ще не були близькі до завершення.

Ілля, великий пророк Божий, в одному з великих розділів Біблії воює з Ахавом і Єзавеллю, і понад 800 пророків були знищені. Потім Ілля спускається з гори Кармел, заправляє свій плащ за пояс і випереджає Ахава (який, до речі, був на колісниці). Вісімнадцять миль до Ізрееля. «Ілля йде під дерево без видимої причини і каже, Боже, нікого, крім мене, просто забери моє життя. Я не хочу жити». Він у депресії, як і всі вихідці. Чи хочете ви знати велику духовну пораду, яку Бог дав Іллі з тієї нагоди? Каже: «Ілля, вставай, їсти щось та й дрімати». Ілля так і зробив, і коли він встав, Бог сказав йому вдруге: «Ілля, візьми ще щось поїсти. Іди поспи ще». (1 Царів 19) Сатана знає, що втомленого робітника легше впасти духом, і юдеї були саме цим.

«Люди за 52 дні збудували стіну до половини її висоти». Але знаєте, що я думаю, ключ там? Половина його висоти! Знаєте, ті перші цеглини були легкими. Але тепер нове стерлося, і тут був безлад. Не знаю, помітили ви це чи ні, але я вважаю, що половина шляху – важке місце в житті. Деякі з вас можуть бути бігунами, тож ви знаєте, що найважчий час у перегонах – це половина шляху. У вас ще не відкрилося друге дихання, ви максимально втомилися, і вам не може не прийти в голову: «Мені залишилося пройти стільки ж, скільки я вже пройшов». Це жахливо, жахливо депресивний момент. Якщо ви не бігун, напевно, ви були у сімейній відпустці, і майже щойно машина виїжджає з під'їзду, діти запитують: «Ми вже приїхали?» Вони запитують вас по дорозі, але найгірше, коли ви їдете годинами, і знову виникає: "Ми вже прийшли?" — Ні, ми вже на півдорозі. О ні, на півдорозі? Гей, Сатана знає, що половина шляху — це психологічно важкий час, і ти хочеш, щоб усі руїни забрали. Це просто так не працює!

Євреї розчарувалися, тому що обставини були сприятливими. Сатана це побачив і послав ті маленькі каталізатори, щоб запалити справжні причини знеохочення, насмішок, опору та чуток. Вони є зовнішніми силами. Справжня причина зневіри не зовнішня. Він внутрішній. Сатана використовуватиме зовнішні речі, щоб заправити насос, але наше знеохочення походить зсередини. Євреї мали дві внутрішні речі, які викликали їхнє розчарування.

2. Неадекватний страх. Євреї дозволили собі бути спантеленими та заляканими. Вони дозволили посіяти зерно сумніву, і коли зерно сумніву посіяно, урожай відчаю неминучий. «Те, чого я боявся, спіткало мене». (Йова 3:25) З самого початку часу Бог знав, яку проблему страх створить для всього людства. Можливо, тому Він додав 350 віршів у Біблії, які починаються словами «Не бійтеся». Якщо ти дитина Бога, то єдине, чого тобі варто боятися, це сам страх. Він знищить тебе.

3. Неадекватна віра. Справжнє джерело проблеми полягало в тому, що вони намагалися побудувати цю стіну, не усвідомлюючи духовних реалій. Вони втомилися, виснажились і зневірилися, бо намагалися побудувати велику стіну замість того, щоб намагатися побудувати стіну для великого Бога. Є велика різниця. Вони зробили велику помилку. Розумієте, це була не їхня стіна. Це була Божа стіна. Коли Бог чимось володіє, навіть ворота пекла не можуть подолати це. Якби вони пам'ятали про ці дві речі, їм не було б чого боятися. Наш Бог за нас, і це Його стіна. Їхнє розчарування було б на дуже низькому рівні.

Ліки від зневіри

Ми всі були там і робили це. Дехто з вас зараз у глибокому розчаруванні. Вирішальним випробуванням на лідерство є збереження імпульсу через долини. Це правда, коли ви говорите про бізнес, яким керуєте, команду, яку ви тренуєте, школу, якою ви керуєте, церкву, над якою ви є старійшиною, або сім'ю, в якій ви є батьком. Справжнім випробуванням на лідерство є те, як ви підтримуєте імпульс, коли здається, що всі навколо вас втрачають дух.

1. Налаштували їхню увагу. Ізраїльтяни налякані, вони збентежені, вони готові покинути. У вірші 14 він сказав: «Після того, як я все оглянув, я встав і сказав вельможам, урядовцям та решті народу: «Не бійтеся їх, пам'ятайте про Господа, який великий і страшний .'» (Неемія 4:14). Добра мова, Неемія! Чудова перша лінія. Розумієте, Неемія знав, що справжня проблема полягала не в Товії. Справжня проблема полягала не в Санваллаті чи Гешемі. Справжня проблема полягала не в уламках, списах чи мечях. Справжня проблема полягала в тому, що вони забули пам'ятати про великого і дивовижного Господа. Тому й стали боятися. Неемія сказав: «Відведи свої очі від уламків, відведи свої очі від ворога і спрямуй свої очі на Бога». Урок для нас такий: у вас може бути або чудова проблема, або чудовий Бог, але ви не можете мати обох. Ви це чули? Тепер у вас може бути величезна проблема і маленький безсильний Бог, і, до речі, ваша проблема залишиться чудовою. Він не стане меншим і не зникне. Або у вас може бути чудовий Бог, і ви матимете проблеми; вони ніде не будуть такими великими, як у невірних. У вас може бути чудовий Бог або чудова проблема, але ви не можете мати обох. Одне з найбільш обнадійливих речей, які ми можемо зробити, це робити те, що сказав Неемія: «Пам'ятайте, який дивовижний ваш Бог, пам'ятайте, який Він великий, і пам'ятайте, що Він для вас і Він бореться за вас.

«Хто відлучить нас від любові Христової?» «Чи буде смерть, чи голод, чи нагота, чи небезпека від меча?» (Римлянам 8:35) Павло називає гірші речі, які можуть статися з будь-ким. «Ні, в усіх цих речах ми більше, ніж завойовники». Більш ніж переможці «через Того, Хто полюбив нас». (Римлянам 8:37) Ви можете мати дивовижного Бога або у вас може бути неймовірна проблема. Неемія сказав: пам'ятайте, що у вас чудовий Бог. Він налаштував їхній фокус.

2. Розвинули свої укріплення. «Тому я розміщую деяких людей за найнижчими точками стіни на відкритих місцях, розставляючи їх сім'ями з мечами, списами та луками». .... «З того дня половина моїх людей виконувала роботу, а друга половина була оснащена списами, щитами, луками та обладунками. Офіцери стояли позаду всіх людей Юди, які будували стіну. Ті, хто носили матеріали, в одній руці вони працювали, а в іншій тримали зброю, і кожен із будівельників носив свій меч при роботі». (Неемія 4:13, 16)

Тепер у когось може виникнути запитання: «Хіба озброєння людей не свідчить про брак віри? Неемія вже молився, Боже, подбай про нас. Не дозволь, щоб з нами щось трапилось. Навіщо йому озброювати всіх Хіба він не довіряв Богу, щоб він піклувався про нього?» Є багато людей, які так думають. Неемія виявляв свою віру своїми справами, своїми вчинками.

Ісус сказав: «Чувайте й моліться, щоб не впасти в спокусу». (Матвія 26:41) Ви чули це? Пильнуйте і моліться! Павло писав: «Присвятіть себе молитві, пильнуйте та моліться». (Колосян 4:2) Бачите, про що йдеться в цих двох віршах? Моліться — о, абсолютно точно. Але коли молишся, пильнуй ворога.

Петро сказав це так: «Будьте стримані та пильні. Ваш ворог, диявол, ричить навколо, як лев, шукаючи, кого б пожерти». (1 Петра 5:8) Вірю є молитися Богу про захист, а потім одягнути свою зброю і бути на сторожі диявола.

Насправді, молитися про захист і залишити себе вразливим для ворога, це не віра, це нерозумна самовпевненість. Наприклад, якщо ви молитесь, кажучи: «Тепер, Господи, сьогодні ввечері я хочу піти в кіно, і, хлопче, воно брудне й жорстоке, воно наповнене сексом, аморальністю та насильством. Я чую, що у нього чудовий сюжет, тож нехай Бог захистить мене від усіх інших речей». Друзі, це не молитва, яку Бог вшанує. Наскільки імовірно для вас сказати: «Боже, я хочу піти танцювати з ворогом, але Ти подбаєш про мене, добре?» Це так само припущено, як батько, який молиться: «Тепер, Господи, ти знаєш, що мені потрібно працювати ці 80 годин протягом наступних багатьох, багатьох, багатьох тижнів. Я просто повинен зробити це, щоб принести додому більше бекону. Але, Боже, ти піклуйся про мою сім'ю і подбай про те, щоб діти вийшли правильними». Як імовірно! Чи ми очікуємо, що Бог відповість на цю молитву? Або ви можете сказати: «Боже, я знаю, що ти хочеш, щоб я вийшла заміж за християнку. Я знаю, що це важливо, але, ти знаєш, є ця людина, і я знаю, що їй байдуже до тебе. Я скажу тобі що .Боже, ти можеш змінити їхні серця». Якщо ви йдете танцювати з ворогом, не очікуйте, що Бог захистить вас. Те, що тут сказав Неемія, є абсолютно правильним. Він сказав, що ми підемо Богу молитися, і ми поставимо варту. Це схоже на стару приказку під час революції: «Надійся на Бога і тримай порох сухим». Це саме те, чого Бог очікує від нас. Він просунув їхні укріплення, і нам потрібно робити те саме в нашому особистому житті.

3. Відстоювали своє майбутнє. "Не бійтеся їх. Пам'ятайте про Господа великого і страшного і боріться за своїх братів, ваших синів і дочок ваших, ваших жінок і ваших домівок". (Неемія

4:14) Неемія сказав: «Ми не просто будемо тут стіну, ми будемо майбутнє». Яка чудова заява для зневірених людей. Він сказав, що вони мають довгострокову перспективу. Те, що ми тут робимо, важливіше, ніж зараз.

4. Підкреслив їхнє товариство. «Тоді я сказав вельможам, урядовцям та решті людей, що робота велика й розкидана, і ми широко відділені один від одного вздовж стіни. Щоразу, коли ви почуєте звук сурми, приєднуйтеся до нас. Наш Бог воюватиме за нас». (Неемія 4:19-20) «Тоді я також сказав людям: «Нехай кожен чоловік і його помічник залишаються в Єрусалимі вночі, щоб вони могли служити нам сторожами вночі та робітниками вдень» (Неемія) 4:22) Розумієте, Неемія зміцнив спілкування. Він сказав: «У нас буде сурмач, і щоразу, коли ви почуєте цю трубу, усі збирайтеся разом, тому що ми повинні бути разом для безпеки». Тоді він сказав: «Ті з вас, хто жив поза стіною, прийдіть і живіть всередині». Він зробив це для їхнього захисту та щоб вони не почули всю ту жахливу пропаганду, яку поширюють вороги. Неемія змусив усіх людей зібратися разом, тому що він знав, що спілкування є чудовою протиотрутою від зневіри.

Як ті євреї 2500 років тому, усі ми маємо проблеми з уламками. Я хотів би вам сказати, що всі наші проблеми зникнуть. Вони не будуть. Ми можемо триматися разом і можемо збудувати велику стіну для Бога. «Давайте підбадьорювати один одного, поки це називається сьогодні». ... «І не покидаймо зібрання». (Євреїв 10:24-23) Будьмо разом, коли це можливо.

Міністерство безладне. Хіба це не глибоко? Глибоко, чи не так? Міністерство безладне. Служіння йде в ім'я Бога туди, де речі були зруйновані, і де речі потрібно будувати, і життя потрібно відновити, і сім'ї потрібно знову об'єднати. Неможливе служіння без руїни. Це завжди буде безладно. І якби Небеса боялися бути безладними, ми точно були б у безладі, чи не так? Тому що Ісус ніколи не прийшов би на цю землю і не запакував Себе у плоть. Служіння завжди буде коштувати дорого, втомлюватиме нас і знеохочуватиме. Нам завжди потрібно мати мотивацію та наполегливість, щоб робити більше. Ви не можете побудувати щось велике для Бога, не забруднивши рук.

Вірність означає завершення. Мета сатани полягає в тому, щоб зробити християнина кинутим. Він просто хоче, щоб ти кинув. Він хоче, щоб ти зійшов зі стіни. «Тому, мої любі брати, стійте твердо. Нехай ніщо не рухає вас. Завжди повністю віддавайте себе роботі Господній, бо ви знаєте, що ваша праця в Господі не марна». (1 Коринтян 15:58)

Ви знеохочені? Чи каталізатори Сатани діють на вас? Чи були у вашому житті сприятливі обставини для зневіри? Чи дозволили ви цим внутрішнім причинам пустити коріння? У вас чудовий Бог, набагато більший, ніж будь-яка проблема, яка у вас може виникнути. Покладіть свою довіру і віру в Нього сьогодні.

AG Lesson #1329 31 серпня 1997 Стів Флетт

частина 6

ВПЛИВ ГРОШЕЙ

Книга Неемії — це більше, ніж історія міста, яке потребує стіни. Це історія народу, який потребує відродження. Ця історія варта нашого вивчення, тому що вона розповідає нам, що нам потрібно робити, щоб залишитися у вогні або знову запалити для Бога. При цьому книга Неемії попереджає нас, що якщо ми будемо відроджені, щоб виконувати велику роботу для Бога, будьте готові! Сатана зробить абсолютно все можливе, щоб перешкодити нам. Він підніме зовнішню опозицію, таких як Санваллат, і Товія, і Гешем, і всі їхні союзники. Він використовуватиме глузування, чутки і, нарешті, фізичний опір у формі тероризму, щоб спробувати залякати нас від виконання їхньої роботи.

Найкращий спосіб, яким Сатана перешкоджає великій справі Бога, є не ззовні, а зсередини. Просто змусьте послідовників битися між собою. Чи ви коли-небудь замислювалися над тим, скільки різноманітностей і відмінностей використав сатана, щоб змусити Божий народ не ладнати між собою? Наприклад, він використовував расові відмінності, культурні відмінності, відмінності в рівнях освіти, боротьбу поколінь і практично все, що тільки можна придумати, щоб розділити Божий народ. Але одна з найдавніших суперечок, яка існувала серед Божого народу, це різниця між багатими та бідними. Насправді я вважаю, що любов до грошей зруйнувала більше стін для Бога, ніж уся ненависть і спротив ворога разом узяті. Любов до грошей перешкодила Божій роботі більше, ніж будь-яка зовнішня сила, яку тільки можна назвати. Одна з дивовижних речей у житті полягає в тому, що ми не особливо хочемо, щоб Бог говорив нам, як це робити; це зі сферою фінансів.

«Тепер чоловіки та їхні жінки підняли великий протест проти своїх братів-євреїв. Одні казали, що нас і наших синів і дочок багато. Щоб ми їли та залишалися живими, ми повинні отримати зерно. Інші казали, що ми є Заставляючи наші поля, наші виноградники та наші будинки, щоб отримати зерно під час голоду, ще інші казали, що ми були змушені позичати гроші, щоб заплатити царські податки за наші поля та виноградники як наші співвітчизники, і хоча наші сини такі ж хороші, як і їхні, ми змушені віддати наших синів і дочок у рабство, але ми безсилі, бо наші поля й виноградники належать іншим». (Неемія 5:1-5)

Можливо, це перший зафіксований страйк робітників. «Ми не будуємо стіну, ми зупиняємось, і у нас справжня проблема».

Основні скарги:

1. Земля перенаселена. Вони кажуть, що тепер у нас є сини та доньки, а біженці переселяються зараз, коли стіна піднімається, вони хочуть бути частиною Єрусалиму, і нам просто важче дістати їжу, тому що там занадто багато людей.
2. Нам доводиться закладати свої будинки отримати зерно. Ми вже не маємо свого майна, а через те, що нам потрібне зерно, ми ліземо в борги, щоб вижити.
3. Ми змушені продавати своїх дітей у рабство. У нас немає їжі. Наше майно вилучено

через борги. Єдиний вихід, який залишається, це продати наших дітей у рабство, а не дозволити їм гинути з голоду разом з нами.

Я не вірю, що Бог має намір, щоб кожен із Його дітей був багатим на мирські блага. Він також не хоче, щоб вони були у фінансовій кабалі.

Причини:

1. Голод. Я не знаю, чи посуха була проблемою. Я не знаю обставин, але голод був. Хіба не цікаво, що Неемії доводилося будувати у важкі часи? Неемії довелося будувати під час голоду. Пам'ятайте, що наступного разу вам доведеться виконувати своє служіння у важкі часи. Не скигліть про це, не думайте, що Бог не за це лише тому, що навколо цього є труднощі.

2. Оподаткування. Вони все ще перебувають під владою Артаксеркса, тому вони все ще підлягають царському податку. (в. 4) Неемія жодним словом не говорить про спробу зняти податок, чи не так? Святе Письмо чітко пояснює, що Божі люди повинні виконувати свої зобов'язання перед урядом. «Віддайте кесарева».

3. Експлуатація. Тепер заможні євреї обурились б цим словом. Вони б сказали, що вони просто хороші бізнесмени. Насправді вони б сказали: «Ми просто доброзичливі! Ми знаходимо способи фінансувати наших братів». Вони стверджували, що були доброзичливими. Справа в тому, що вони стягували непомірні річні відсотки, і деякі з бідних серед євреїв були змушені продати своїх синів і дочок у рабство. «Ми стягуємо лише стандартну ставку ділової практики. Немає нічого поганого в тому, щоб хлопець заробляв гроші, чи не так? Насправді ми знаходимо старовинне прислів'я: «багаті стають багатшими, а бідні — біднішими». (Неемія 5:7) Відповідальні за це багаті.

Неемія нічого не може вдіяти з голодом — Бог повинен подбати про це. Неемія не збирається нічого робити з оподаткуванням, але він зробить щось з експлуатацією. «Коли я почув їхній крик і ці звинувачення, я був дуже розлючений». (Неемія 5:6) Подивіться на це! Чому він такий злий? Це справді була звичайною діловою практикою серед людей. Ви позичаєте гроші, берете відсотки. Отже, якщо їм доводиться продавати своїх дітей у рабство, це їхня проблема, а не моя.

Причини обурення:

1. Заможні євреї порушували Божий закон. Бог сказав: «Якщо ви позичите гроші нужденному з мого народу серед вас, не будьте, як лихвар, не беріть з нього відсотків». (Вихід 22:5) Відповідно до Божого закону ізраїльтянин не міг стягувати відсотки з грошей, позичених нужденному співізраїльтянину. Такий був закон. Без «якщо», «і» та «але»! Це було повторено в Левиті та знову у Повторенні Закону 23:19-20: «Не беріть відсотка з брата свого, ні за гроші, ні за їжу, ні за будь-що інше, що може принести відсоток. Ви можете брати відсотки з чужинця, але не з брата ізраїльтянина. нехай поблагословить тебе Господь, Бог твій, у землі, до якої ти входиш, щоб посісти її». Тепер ви можете не зрозуміти диференціації. Але Бог сказав: «Я навмисно встановлюю дуже

дивну економічну систему. По-перше, я кажу вам не працювати сьомого дня. Я хочу, щоб увесь світ помітив, що ви можете просто спокійно. Ви відпочиваєте, ти розслабся, і я хочу, щоб світ помітив, що ти навіть не береш відсотки зі свого власного брата, тоді я благословляю тебе набагато більше, ніж усі ті інші нації. Як на землі ти це зрозумів?» Це, мабуть, сила чудового Бога. Вони були б такими щиро доброзичливими, але мали б найбільшу віддачу серед усіх народів. Такий був закон!

Через сотні років після написання цього закону євреї ігнорували його. Неемія розгнівався, бо вони порушували Божий закон,

2. Людей Божих також гнобили. Це було просто зловживання золотим правилом. Неемія зрозумів, що будувати мур, щоб захистити людей від ворога, не принесе користі, якщо ворог був усередині. Неемія розгнівався, бо знав, що Бог розгнівався. Отже, що він робить?

Він каже: «Я обмірковував їх у своєму розумі». (в. 7) Він не просто відразу злиться і йде на поталу. Він дотримується настанови Якова та Павла: «Кожна людина нехай буде швидка на слухання, повільна на слова та повільна на гнів». (Якова 1:19) «Гнівайтесь і не грішіть». (Ефесянам 4) Повільний на гнів, повільний на гнів і не гріх. Він зупиняється і думає, що найкраще зробити. «Я обмірковував їх у своєму розумі, а потім звинуватив дворян і чиновників. Я сказав їм, що ви стягуєте лихву зі своїх співвітчизників. Тож я скликав велику зустріч, щоб мати справу з ними, і сказав: «Наскільки це можливо, ми викупили наших братів-євреїв, які були продані язичникам». Тепер ви продаєте своїх братів тільки для того, щоб вони були продані нам». Вони мовчали, бо не могли нічого сказати" (в. 7-8). Ви бачите, що Неемія говорить про проблему? Він сказав: "Коли ми повернулися сюди, щоб відбудувати цю стіну, ми хотіли ми звільнили наших братів, і тому ми викупили тих, хто був у рабстві. Тепер через тягар, який ви покладаєте на своїх співвітчизників, їм знову доведеться продавати своїх дітей цим іноземцям, і тепер нам доведеться їх знову викуповувати." Зверніть увагу на кінець вірша 8, вони не могли скажи що завгодно, тому що це правда!

Коригувальні дії:

1. Припинити добувати лихварство. "Тож я продовжував. Те, що ви робите, не є правильним. Хіба ви не повинні ходити в страху нашого Бога, щоб уникнути ганьби наших ворогів-язичників? Я, мої брати та мої люди також позичаємо людям гроші та зерно, але нехай лихварство припиниться». (в. 9-10)

Неемія каже: «Ви навмисно порушуєте волю Бога». Проблема тут не в процентних ставках, проблема у вашій відсутності інтересу до слова Божого. — Хіба ти не повинен ходити в страху Божому? Однією з найбільших спокус будь-якого покоління є дозволити багатим і могутнім серед Божого народу жити поза Його волю і просто дозволяти їй їздити, тому що ми боїмося. Ми схильні змінювати це на «чи не варто боятися заможних?»

Неемія думав не так. Неемія пам'ятав цей один ключовий факт, який ми всі повинні пам'ятати. Він пам'ятав, що це все Божі гроші. Він згадав, що Богові належить худоба на тисячі пагорбів. Неемія знав, де була сила, і він не став би моргнути на гріх тих, хто свідомо не слухався Господа, незалежно від розміру їхнього банківського рахунку.

Деякі люди, коли бачать, що хтось робить щось не так, відчують спокусу пестити, радити, виховувати або дивитися в інший бік. Вони не хотіли їх проганяти чи злити. Нашому Богові неприємно, коли ми витрачаємо час на те, щоб таким чином поводитися з несправедливістю. «Браття, якщо хтось спійманий у гріху, ви, духовні, лагідно виправляйте його. Але стережіться себе, інакше ви також можете піддатися спокусі». (Галатам 6:1). Але багато хто з нас каже: «Послухайте, ви знаєте, що це неправильно, я знаю, що це неправильно, Бог знає, що це неправильно, тому просто припиніть це! Просто кидайте!» Коли ми будуємо довгострокові плани боротьби з поганим, ми налаштуємося на моральний провал.

Ви даєте будь-якому достатньо часу, і вони знайдуть спосіб пояснити, що все, що вони роблять, є правильним. Піски часу роз'їдуть тонке лезо Божого меча, і ми будемо валятися у своєму гріху. Неемія знав, що немає часу створювати комісію чи комітет, щоб знайти рішення. Настав час підійти, схопити бика за роги і просто сказати «СТОП!» Це неправильно!

2. Зробіть це правильно. «Негайно віддайте їм їхні поля, їхні виноградники, оливкові гаї та доми, а також лихву, яку ви берете з них: соту частину срібла, зерно, молоде вино та оливу». (Неемія 13:11) Він каже, що я хочу, щоб ви повернули те, що ви взяли, що свідомо порушили Божий закон. Покаяння вимагає виправлення кривди, коли це можливо. Пам'ятаєте історію Закхея? Він був збирачем податків і, безсумнівно, брав гроші, яких не повинен був брати. Він заявив, що я поверну чотири рази тим, кого образив, і половину того, що залишиться, я віддам бідним, і Ісус сказав йому: «Сьогодні спасіння прийшло в цей дім».
3. Пообіцяти. «Ми повернемо це, сказали вони, і більше нічого від них не вимагатимемо. Ми зробимо, як ти кажеш. Потім я викликав священників і змусив дворян і чиновників дати присягу виконувати те, що вони обіцяли». (Неемія 5:12-13) Коли ви зупинитесь і виправите це, вам потрібно дати обітницю припинити це робити. Неемія змусив цих чиновників зробити публічну заяву про свій намір робити те, що правильно. Це було цінним тоді, і воно є таким же цінним сьогодні. Це не означає, що ми більше ніколи не станемо жертвою спокуси, але це означає, що я впевнений, що це більше не повториться.
4. Подавайте особистий приклад. Неемія був призначений правителем Юди. (в. 14) Попередні правителі поклали ці важкі тягарі на людей. (в. 15) Неемія зробив інакше. Навіть зарплату не брав. Він сказав, що не візьме грошей, які йому призначені на царський стіл. «Але незважаючи на це, я все одно годував щодня сто п'ятдесят євреїв та інших, які прибули з навколишніх територій». (Неемія 5:17-18) Він сказав, що я зробив це сам. Він зробив це не для того, щоб похвалитися, а просто щоб сказати, що я показую

себе прикладом милосердної та щедрої людини, яка не експлуатує. Він зробив себе прикладом.

Принципи:

1. Легше критикувати, ніж протистояти. Це виклик віч-на-віч сказати грішнику припинити грішити. Ми знаємо людей, які живуть не за Богом. Я не кажу про те, що люди просто стають жертвами спокуси. Деякі люди кажуть: «Хто без гріха, нехай перший кине камінь». Я не кажу про всіх нас, хто щодня бореться, падає, кається, а ми сповідаємось і завдяки Божій благодаті повертаємось. Я говорю про людей, які плюють в обличчя Богу. Вони це знають, ми це знаємо, і Бог це знає. Наше мовчання дозволяє знищити їхнє життя та наклепничати на ім'я Бога. Набагато легше пліткувати про людей, які, на нашу думку, чинять неправильно, ніж протистояти; але ми грішимо проти них і Бога.

У далекому 1894 році «Балтіморські іволги» грали проти «Бостон Ред Сокс» у Бостоні. Джон Макгроу грав за «Балтімор Оріолз». Можливо, ви чули про нього. Пізніше він став відомим менеджером, але побився з гравцем третьої бази з Бостона. Бійка загострилася, лавки звільнилися, і сталася велика бійка. Потім на трибунах почалася бійка і вболівальники почали битися, вона навіть перекинулася на поле. Якось у розпал тієї сутички спалахнула пожежа, яка знищила стадіон. Фактично, перш ніж вони змогли взяти його під контроль, він спалив 107 будівель у центрі Бостона. Все почалося з того, що двоє хлопців посварилися, і ніхто не сказав: «Припиніть». Так діє гріх. Біблія не може мати місця там, де гріх ігнорується.

2. Легше визнати гріх, ніж виправити його. Легше зізнатися в помилках, ніж спонукати змінити ситуацію на краще. Слово «покаяння» означає «поворот». Це означає розвернутися на 180 градусів. Це означає змінити напрямок, і коли ви змінюєте напрямок, ви повертаєтесь і робите це правильно. Якщо ви винні в плітках, припиніть пліткувати. Поверніться і попросіть вибачення у тих, кого ви образили. Відмовтеся від того, чого не слід було говорити. Якщо ви винні в шахрайстві, зупиніться, розверніться і поверніть те, що ви обдурили своїм жертвам. Не зрозумійте неправильно. Я дуже ціную визнання гріха. Зізнатися нелегко, і перший крок до повернення, покаяння – це зізнання. Але потрібно більше.

Це вимагає мужності, переконаності та відповідальності. Ось чому Неемія змусив тих вельмож і чиновників дати обіцянку перед усіма тими людьми. Тобі потрібні люди, які люблять тебе, яким ти достатньо довіряєш, щоб сказати, що це гріх, з яким я борюся. Я хочу виправити це Божою силою і благодаттю. Чи притягнете мене до відповідальності? Я думаю, що це в основі Якова 5:16 про визнання своїх гріхів один перед одним.

3. Легше залишатися з програмою, ніж зосереджуватися на людях. Церковний твір чи програма – це майже брудне слово. Дозвольте мені сказати вам дещо, програми варті уваги. Вони чудові. Повертаючись до Неемії, розділ 3, організація є важливою для Божої роботи. Але програми корисні лише тоді, коли вони приносять людям користь і благо. Неемія вірив у цінність цієї будівельної програми, чи не так? Пам'ятайте, що каже Неемія, коли декому з робітників загрожує смерть? «Програма не зупинятиметься. Ми

будемо працювати зі списом в одній руці та лопатою в іншій. Давайте продовжувати. Ніхто не завадить нам побудувати цю стіну». чому Бо знав, що це найкраще для людей. Якби вони були залякані та паралізовані своїм страхом, це було б найгірше, що з ними могло статися.

Але будівництво стіни припинилося через нарікання людей. Неемія скликав збори, тому що єдине, що могло зупинити відновлення стіни, — це завдання шкоди людям. Чи болить ваше серце через те, що розбиває серце Бога? Ви сумуєте через те, що засмучує Бога? Вам боляче через гріх? Господь запрошує вас прийти до Нього, покладатися на Нього і слухатися Його Слова. AG Lesson #1330 7 вересня 1997 Стів Флетт

Розділ 7

ОПЕРАЦІЯ ЗАЛЯКУВАННЯ

У далекому 1975 році вийшов один із найстрашніших фільмів, які я коли-небудь бачив, під назвою «Щелепи», велика біла акула-вбивця. Газети зафіксували, що пляжний туризм пішов на спад під час показу популярного фільму. Наступного року всі повернулися на пляж, усі були в порядку. Але через три роки вони випустили «Щелепи II», продовження. У рекламі цього фільму говорилося: «Якраз коли ви думали, що це безпечно, жах повертається на пляж».

Здається, іноді в нашому житті, коли все, здається, йде добре, трапляється лихо. Вам хтось або щось загрожує.

Єрусалим – це місто, де Бог вирішив жити. Там був Божий храм. Там були Божі люди. Неемія прибув із Вавилону з наміром відбудувати стіну, тому що Бог покликав його до цього. Стіна навколо міста не тільки укріплювала місто та захищала від ворожих нападів, але й символічно щось означала. Це означало силу і честь тамтешніх людей—фактично, честь Бога. Отже, те, що стіна Єрусалиму лежала в руїнах, була образою для Божого народу, а щодо них – це була образа для Самого Бога.

Неемія плакав і молився, щоб Бог використав його, щоб піти і відбудувати стіну. Бог відповів на цю молитву, і Неемія згуртував людей, мотивував їх, організував і приступив до роботи приблизно приблизно в 450 році до нашої ери. Усі добре працювали разом і добре ладнали, з ентузіазмом виконуючи роботу Господа. Усе йшло чудово, поки не прийшли Санваллат, Товія та Гешем і не спробували скасувати план Неемії.

Ці хлопці висміювали робітників, кепкували над ними, псували їм настрої. Насправді вони погрожували штурмом міста, нападом на них і вбивством. Їх намагалися налякати до смерті. Отже, Неемія молився Господу про силу, і він готував людей до битви. Він готував їх до оборони. Коли ті вороги побачили, яку сильну армію створив Божий народ, вони відступили. Вони сказали, що не будуть нападати на тих людей. Отже, всі повернулися до роботи, і всі були в порядку, і все було добре. правильно?

Стіна майже готова. Власне, залишилося лише повісити двері та ворота. Але вгадайте, хто повернеться для продовження? Це вірно! Тих самих трьох хлопців. Саме тоді, коли здається, що це безпечно, ці вороги знову приходять, готові знову напасти та спробувати скасувати Божий план. У нашому сьогоднішньому світі є вороги Бога. Бог все ще має своїх ворогів і завжди буде, поки Христос не повернеться судити світ. Кожен, хто є ворогом Бога, є союзником сатани. Це вірно! Вони агенти сатани. Сатана має вплив на наш сьогоднішній світ. Не помиляйтеся цим фактом. І він використовує цей вплив проти нас.

«Зодягніться в повну зброю Божу». Іншими словами, підготуйтеся до захисту. Чому Павло? Займіть свою позицію проти схем диявола, оскільки «Наша боротьба не проти плоті та крові. Наша боротьба проти правителів, влади та сил темного світу, а також проти духовних сил зла в небесних сферах». (Ефесян 6:12) Сторінки Нового Завіту наповнені реальністю духовної війни. Бог каже підготуватися до такої битви.

Але які мотиви сатани? а) Він хоче позбавити Бога слави, яка належить його імені. Наша мета на цій землі, як християн,— прославляти Бога. Але диявол хоче зупинити це. Вивчаючи походження Сатани, ви знаєте одну річ: він дуже егоїстичний і хоче отримати всю славу. Отже, усе, що він може зробити, щоб забрати славу в Бога, він зробить це, навіть якщо йому доведеться використати вас для цього. Це якась страшна думка, чи не так? б) Його мотив полягає в тому, щоб перешкодити Божій волі у світі. Усе, що Бог хоче зробити, сатана хоче скасувати. в) Перемагати навернених. Це вірно! Сатана хоче завоювати навернених. Сатана проповідує євангелію, чи знаєте ви це? Він постійно хоче мати більшу армію. Він хоче вас залучити.

Попереднього разу, коли Санваллат, Товія та Гешем були в Єрусалимі, вони напали на людей. Цього разу вони зосередили свою атаку на Неемії. Цього разу справа особиста, і в них є ще три трюки в рукаві. Але Бог хоче, щоб ми продовжували працювати для Нього, незважаючи на особисті нападки.

Бог хоче, щоб ви продовжували працювати, незважаючи на те, що вас відволікає.

У Неемії 6:1 сказано, що до Санваллата, Товії, Гешема та решти ворогів дійшла звістка про те, що Неемія відбудував стіну, і в ній не залишилося жодної щілини, крім дверей і воріт. Вони надіслали таке повідомлення: «Ходіть, давайте зустрінемося в одному з сіл на рівнині Оно. Вони планують мені нашкодити. Тож я послав до них гінців із такою відповіддю: «Я веду тут чудовий проект, і я не можу спуститися. Чому я маю припинити роботу, поки я покину її і піду до вас?» (Неемія 6:2). На перший погляд, їхнє запрошення зустрітися з Неемією може здатися не таким підозрілим. Що в цьому поганого? Схоже, вони хочуть

трохи поговорити про мир, знаєте. Але Неемія знав цих хлопців. Він знав, наскільки вони можуть бути небезпечними. Насправді вони не пропонували приїхати до Єрусалиму. Вони хотіли, щоб Неемія покинув Єрусалим і пішов приблизно за двадцять миль до місця чи регіону, де, як відомо, були вороги Неемії, де вони могли або викрасти його, або вбити. Він знав, наскільки це буде небезпечно. Але дводенна подорож відвела б його від цієї стіни, від роботи, яку Бог дав йому виконувати. Вони чотири рази намагалися виманити Неемію. Він чинив опір і залишився на своєму завданні. Він збирався робити те, що хотів Бог, а не те, що хотіли вороги Бога. Він зміг зробити це, продовживши:

1. Залишайтеся зосередженими. Неемія був зосереджений. Він знав свої пріоритети. Він знав, яке зобов'язання взяв перед Господом. Він не зводив очей з воріт. Ви можете бути певні, що наш ворог, Сатана, хоче відвернути нас від виконання Божої волі. Сатана вклав у нашу сьогоднішню культуру всі види спокус і відволікань. Багато з них злі. Подібно до Неемії, ми маємо оцінювати їх у світлі Божого покликання. Іноді залишатися зосередженим на Богові та тому, що Він хоче, щоб я робив, означає сказати «ні». Нам важко сказати «ні». Нам подобається щось робити, ходити кудись і брати участь. Але іноді нам просто потрібно сказати «ні», бути більш зосередженими та виконувати роботу, яку Бог дав нам. Що забирає ваш час від виконання Божої волі, від справді важливих речей у житті?
2. Працювати всупереч наклепу. Коли ви зневажаєте когось, ви поширюєте про нього брехню та чутки. «Тоді в п'ятий раз Санваллат надіслав мені свою допомогу з посланням, і в його руці був незапечатаний лист, у якому говорилося: «Повідомлено між народами, і Гешем каже, що це правда, Неемія, що ти та євреї плануєте повстання». і тому ти будуєш стіну. Крім того, згідно з повідомленням, ти збираєшся стати їхнім царем, і ти послав пророків, щоб вони проголосили, що ти будеш царем в Юдеї (Неемія 6:5). Іншими словами, Неемію, я скажу справжньому царю, що ти намагаєшся отримати його роботу. Ну, це була брехня, чи не так? Ви помітили, що лист був розпечатаний. Було відкрито. Це було б схоже на листа до редактора, і кожен, хто ніс його в дорозі, міг би його прочитати, і я впевнений, що Санбаллат подбав про те, щоб його слуги та багато очей побачили цей лист. Він хотів поширити цей злий і брехливий слух, і якщо люди Неемії дізналися про це і вважали, що їхній лідер був просто опортуністичною, егоцентричною людиною, чому б вони більше не підтримували його. Це може бути шкідливим.

Неемія надіслав таку відповідь: «Нічого з того, що ви говорите, не є правдою, і ви просто вигадуєте це зі своєї власної голови. Ви намагаєтесь мене налякати». Тоді Неемія каже: «Я молився до Господа, тепер зміцни мої руки». (Неемія 6:8). Настільки вірний характеру Неемії, що він просто відкинув звинувачення як фальшиві. Він помолився Богу, як завжди, а потім повернувся до роботи. Він не гаяв часу, захищаючись. Ви коли-небудь припиняли працювати над чимось через те, що хтось вас критикував, і вам доводилося виділяти час, щоб захистити себе? Ну, Неемія сказав, що я не збираюся на це впадати. Я не збираюся відповідати на чутки. Я не збираюся відповідати на плітки та натяки. Робота Бога надто важлива.

Одна з найскладніших речей, яку доводиться робити будь-якому лідеру, — це відповідати на неправдиві звинувачення на свою адресу, як правило, із заздрісного джерела. Іноді хочеться кинути, але не Неемія. Він просто довіряв Богу і довіряв правді. Він вірив, що правда переможе, і про це важливо пам'ятати, коли на вас зводять наклеп і розпускають про вас плітки. Правда переможе. Хто був найбільш неправдиво звинуваченим в історії світу? Мій Господь, Ісус Христос. Що Він сказав: «Блаженні ви, коли люди будуть ображати вас, і гнати вас неправдиво, і говорити всяке зло на вас через Мене? Радійте та веселіться, бо велика ваша нагорода на небі, бо так само переслідували пророка, який приходив перед вами.» (Матвія 5:11) Одним із цих пророків був Неемія, і Бог захистить вас від наклепу так само, як Він захистив Неемію.

3. Працюй, незважаючи на небезпеку. «Одного разу я прийшов до дому Шемаї, і він сказав: «Давайте зустрінемося в домі Бога, фактично всередині храму». Він мав на увазі «у Свята Святих». «І давайте закриємо двері, тому що вночі прийдуть люди, щоб убити тебе, Неемія». Неемія сказав: «Чи такий чоловік, як я, має втекти? Чи має такий чоловік, як я, сховатися в храмі? Я не піду». (Неемія 6:10) Ну, що вони роблять? Його намагаються налякати. Вони кажуть: «Неемія, там є вбивця, і він уклав контракт на ваше життя, і найкраще місце для вас, щоб сховатися, це Свята Святих. Погані хлопці не підуть за вами туди. По-перше, лише священикам дозволялося входити до Святого Святих, але ці вороги Неемії хотіли, щоб він порушив цей закон, і він був винним у смертній карі.

Але навіть більше того, Неемія знав, що його намагаються виглядати боягузом. Люди могли б сказати: «Який у нас лідер? Біжить і ховається». Неемія сказав: «Я усвідомлюю, що Бог не посилав їх, але Товія та Санваллат найняли їх, щоб залякати мене, щоб я вчинив гріх, зробивши це, і тоді вони знеславлять мене та дискредитують». (ст. 12) О, мені це подобається. Чи повинен такий чоловік, як я, тікати й ховатися. Він тут не егоїст. Він каже: «Послухайте, я лідер, і Бог вибрав мене. Бог доручив мені. Я відповідаю за всіх цих людей. Я не можу просто втекти і сховатися перед лицем небезпеки». Неемія згадав, хто він. Він знав свій характер, даний Богом. Завдяки цьому він міг залишатися сильним. У Біблії сказано, що наш ворог, сатана, ричить навколо, як лев, шукаючи когось пожерти, шукаючи вас і шукаючи мене. Ти зможеш протистояти дияволу, якщо знатимеш, хто ти є, і пам'ятаєш, що ти — Божа дитина. Якщо ти християнин, ти носиш ім'я Христа. Ви одягли Його під час хрещення і носите Його ім'я. Христос помер за вас. Це ваша особистість. Він також споряджає вас.

Бог допоможе вам протистояти Дияволу.

1. Він дає вам переконливу мету в житті. Ви знаєте гру Trivial Pursuit; це щось веселе. Ти сидиш і відповідаєш на запитання про безглузді речі. Це описує життя багатьох людей. Вони просто в тривіальній гонитві. Біблія чітко говорить, що християнське життя не повинно бути таким. «Чудове життя породжується відданістю великій справі». Вони сказали: «Неемію, припини те, що ти робиш, і злізь із стіни та зустрінься з нами». Що він сказав? «Дивіться, я роблю чудовий проект. Навіщо мені приходити? Я залучений у щось чудове». У вас є великий проект у вашому житті? Чи є у вас переконлива мета, яка мотивує вас щодня? Знову ж таки, великі люди — це звичайні люди, які віддані великій справі. Ця причина виводить їх із самих себе і робить кращими, ніж вони могли б бути

самі по собі. Ісус дає нам нашу мету. Кілька разів Ісуса запитували, що є найважливішим. Законник випробовував Його запитанням: Учителю, яка найбільша заповідь у всьому Законі? Ісус сказав: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом». Це перша і найбільша заповідь. А друга подібна до неї: люби свого ближнього, як самого себе. Увесь закон і пророки тримаються на цих двох заповідях» (Матвія 22). Ісус сказав. Це називається великою заповіддю.

Кілька розділів пізніше Ісус збирається вознестися до Отця, але Він каже Своїм учням: «Мені дана вся влада на небі і на землі, отже, ідіть і зробіть учнями всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я вам заповів». (Матвія 28) Немає нічого кращого, чому ви можете присвятити своє життя, ніж велика заповідь і велике доручення. Ці речі тривають вічно! Це наші переконливі цілі—любити Бога, любити людей, розповідати людям євангелію та вчити їх. Я закликаю вас не залишатися осторонь християнського життя, спостерігаючи за іншими. Візьміть на себе цю мету для свого життя.

2. Бог дає вам чітку перспективу. Ви помітили, що кожного разу, коли вороги Неемії намагалися зловити його в пастку, він відчував це? Він відчував запах пастки за милю. Він мав неймовірне сприйняття, проникливість і мудрість. Неемія мав духовний радар, який дозволяв йому протистояти ворогам. Тепер, як ви це отримуете? Бог тобі це дає. Але ви повинні просити Його про це. Джеймс говорив про те, як інколи наша віра піддається випробуванням і як ми проходимо через випробування. «Якщо комусь із вас не вистачає мудрості, нехай просить у Бога, який дає щедро, не виявляючи прихильності, і це йому буде дано». (Якова 1:5) Чи є у вас такі стосунки? Як ваша духовна чутливість? Чи достатньо ви знаєте Боже слово, щоб знати пастку, коли вона трапляється?
3. Бог закликає нас до постійної молитви. Правильно: постійна молитва. У Біблії сказано: «Невпинно моліться». Неемія молився на кожному кроці. Усе, що виникало, першою реакцією Неемії на цю ситуацію була молитва, прохання у Бога про силу. Ісус був таким же, і Він сказав Своїм учням бути такими ж. У Луки 18:1 Ісус розповів Своїм учням притчу, щоб показати їм, що вони повинні завжди молитися і не здаватися. Отже, як твоє молитовне життя?
4. Бог закликає нас до мужньої наполегливості. Неемія продовжував триматися там, що б не відбувалося. Він сказав: «Я не збираюся тікати, тому що Бог зі мною. Сатана — це той, хто намагається спокусити людей втекти, коли ситуація стає важкою. Він спокушає людей втекти від Бога. Він спокушає людей втекти подалі від своїх шлюбів, коли ситуація стає важкою, Він спокушає людей залишити служіння, втекти від реальності та втекти в якусь залежність чи якийсь гріх наклепу, небезпеки або відволікання.

Павло сказав: «Не втомлюйся, чинячи добро, бо свого часу ми пожнемо врожай, якщо не здамося». (Галатів 6:9) Отже, питання таке: наскільки ви наполегливі у виконанні Божої волі? Ви просто слухаєтесь Господа, коли це зручно? Або ви настільки віддали своє життя Йому, що навіть у часи небезпеки ви будете робити те, що Він хоче від вас. Навіть у важкі часи ви поруч із Ним. Неемія мав таке зобов'язання, і він поширив його на всіх людей, бо вони закінчили стіну.

«Коли наші вороги почули про це (про те, що стіна була зроблена), усі навколишні народи злякалися та зневірилися». (Неемія 6:16) Раніше вони намагалися налякати Божий народ, але тепер, коли мур закінчено і Єрусалим знову став укріпленим містом, вони бояться. Неемія сказав: «Вони бояться, бо розуміють, що цю роботу виконав наш Бог». Хіба це не чудово? Вони знали, що Бог виконав цю роботу. У Старому Завіті був інший будівельний проект, який Бог не благословив. Насправді, Бог розбурхав це. Пам'ятаєте, після потопу люди намагалися побудувати Вавилонську вежу? Не дав Бог тому будівництву піти далі. чому Тому що люди сказали: «Подивіться, які ми великі. Подивіться, скільки ми можемо зробити. Ми можемо збудувати вежу до Неба». Богу не подобалася ця зарозумілість, тому Він розгромив їхні зусилля. Але Бог виконав роботу через Неемію та через людей, тому що вони зосередилися на Ньому.

Мені цікаво, чи можуть ті, хто нас оточує, дивитися на нас і казати: «Все, що вони роблять, вони роблять, тому що Бог є. Бог з ними». Це очевидно? О, я сподіваюся, що так! Я сподіваюся, що інші можуть сказати: «Бог живе там і діє через них». Чи є у нас така віра? Чи намагаємося ми чогось, що вимагає повної залежності від Бога? Чи є у нас така віра? Якщо ми це зробимо, тоді світ дізнається, що Бог тут, у цьому місці. Люди бачать, чи ви зосереджені на Богові. Якщо ми будемо такими, то наше свідчення про нашого Бога буде великим. Я сподіваюся, що ваше життя характеризується великою вірою в Бога. Урок АГ №1331 14 вересня 1997 р

Розділ 8

ВІДРОДЖЕННЯ

Минуло лише дев'ять місяців з тих пір, як Неемія вперше почув слово, перебуваючи в Шушанах, про повний занедбаний стан стіни навколо Єрусалиму. Перші чотири з цих дев'яти місяців він провів у молитвах і пості про те, що з цим робити. Тож за п'ять місяців він зібрав припаси, подолав 800 миль пустелі, згуртував людей і побудував стіну. Чи не думаєте ви, що після цього настав час трохи відпочити? Хоча б три-чотири місяці творчої відпустки? Але ні, тепер Неемія починає зосереджуватися на найбільшому з усіх завдань. Він зосереджується на переході керівництва. Неемія приїхав до Єрусалиму не для того, щоб стати маленьким монархом. Він не був королем протягом 30 років. Він прийшов будувати стіну. Цар Артаксеркс навіть запитав його: «Коли ти повернешся додому після закінчення?» Тож тепер він має перевести людей із фази будівництва до фази консолідації.

Тому настав час призначити керівників. Він призначає чоловіка на ім'я Ханані відповідальним за щоденне управління Єрусалимом. Потім він призначає чоловіка на ім'я Хананія військовим командиром, який відповідатиме за захист нації. Біблія конкретно вказує, що він вибрав цих двох чоловіків, тому що вони були непорочними і боялися Бога. Він пройшов шлях від будівництва до консолідації, а тепер шукає керівництво для посвячення.

Неемія прийшов побудувати стіну, а потім побудувати народ. Стіна була важливою лише з точки зору того, що вона означала для життя людей. Багато людей сьогодні припускають, що будівництво та структура гарантуватимуть яскраве життя. Ми схильні думати, що якщо ми просто все побудуємо, все організуємо та все налаштуємо, ми матимемо відродження. Це неправильно! Неемія зрозумів, що стіна лише створила необхідне середовище для його мети. Його справжньою метою була реконструкція сердець і розуму людей. Він хотів, щоб те, що Петро через сотні років назвав «живим камінням», було на місці, щоб Бог справді міг благословити націю. То як би він це зробив?

Подібно до того, як Неемія призначив провідників у цивільних справах і провідників у військових справах, йому необхідно було призначити провідника у духовному житті Ізраїлю. Неемія знав, що він не той чоловік. Тому Неемія відступає і дозволяє іншому вийти на передову, щоб духовно вести людей. Цим чоловіком був Езра. І настав сьомий місяць, і Ізраїльтяни осіли по своїх містах, і зібрався весь народ, як один чоловік, на площі перед Водною брамою, і сказали писареві Езрі, щоб він виніс книгу Закону Мойсеєвого, який Господь наказав. У перший день сьомого місяця священник Езра приніс закон перед збори, що склалися з чоловіків і жінок та всіх, хто міг розуміти». (Неемія 8:1-2)

Церква може легко помилитися, думаючи, що її життя полягає в її структурі та організації. Якщо ми не будемо обережні, ми зробимо помилку, вважаючи, що саме звідси походить наша сила; що воно походить від нашої організації, нашої будівлі або від нашої чисельності, замість того, щоб пам'ятати, що наше розширення можливостей походить від Бога та Його Слова. Це єдине місце, звідки воно походить. Як Неемія перейшов від будівництва вапняку до будівництва живого каміння?

1. Голод за словом Божим.

Не буде відродження, доки людина не буде жадати слова Божого. Він зібрав їх усіх разом, і всі вони мали цей великий голод почути слово Боже. Причина, чому вони були такі голодні, полягала в тому, що вони перебували в розпалі духовного голоду. Ще за часів царів Бог через пророків сказав, що якщо вони не послухаються Його, Він відправить їх у полон. У неволі їх чекав духовний голод. Фактично, пророк Амос пророкував: «Настають дні, говорить Всевладний Господь, коли Я пошлю голод на землю, не голод їжі чи спрагу води, але голод слухання слів Господа. " (Амоса 8:11) Звичайно, вони пішли у вавилонський полон, а потім перське панування. Люди десятиліттями не могли почути Боже слово, як це було, коли вони жили у своїй рідній країні. Чи можете ви увявити собі життя в середовищі, де ми з вами не маємо доступу до слова Божого?

Християнин із серцем, палаючим для Бога, не має викривленої руки, щоб харчуватися словом Божим. Це просто не варіант. У нашій теперішній культурі ми перебуваємо в розпалі

духовного голоду, тому що ми переконані, що Бог більше не говорить, тому ми не приходимо слухати.

2. Шанував слово.

«Він читав його вголос від світанку до полудня, коли стояв на майдані перед водяною брамою в присутності чоловіків, жінок та інших, які могли розуміти. І весь народ уважно слухав книгу Закону. Ездра, книжник, стояв на високій дерев'яній платформі, побудованій для цієї нагоди, поруч із ним стояло багато інших чоловіків». (вірш 3): «Ездра відкрив книгу. Увесь народ міг бачити його, тому що він стояв над ними, і коли він відкрив її, усі люди підвелися. Ездра прославив Господа, великого Бога, і весь народ підняли руки і відповіли: «Амінь, амінь». Тоді вони вклонилися Господу обличчям до землі». (в. 5) Хіба це не неймовірно? Відродження відбувається тоді, коли люди ставляться до слова Божого як до скарбу.

По всій Америці є церкви, які знецінюють слово Боже. Вас було б здивовано, скільки церков у цьому місті збираються, які не вірять і не навчають, що Біблія натхнена. Ви були б шоковані кількістю місць, де проповідники або повністю висміюють, або применшують чудеса і кажуть: «Ой, ці вигадані історії лише для того, щоб навчити нас доброї моралі». Дозвольте мені сказати вам, коли таке ставлення домінує, немає життя – немає відродження.

Подивіться, як євреї шанували слово Боже. Перше, що я бачу, що справді мене вразило, це відсутність у них свідомості часу. Протягом шести годин Ездра читав закон, а вони стояли й слухали. Я навіть не можу собі цього уявити. Я розумію, що вони розвинули кращі навички слухання, ніж ми як люди, але вони стояли і слухали, тому що їм дуже хотілося, щоб Бог говорив з ними. Навіть підлітки вбирали це в себе. У них не було свідомості часу.

Вони шанували слово Боже своєю пошаною і своєю виразністю. Нікому не довелося просити їх встати. Ездра не сказав: «Чи всі ви станете на читання закону?» Нікому не довелося просити їх підняти руки. Ніхто не повинен був просити їх сказати: «Амінь, амінь». Ніхто не повинен був просити їх схилити обличчя до землі.

Ми не такі, тому що наша культура навчила нас контролювати свої емоції. Бувають моменти, коли Боже слово пропалює діру у вашому серці, і ви ось-ось вибухнете, але ви цього не збираєтеся, тому що вас більше хвилює те, що хтось подумає, ніж те, що Боже слово робить у вашому серці. Тепер, щоб ви не зрозуміли неправильно, я не захожую зриви, хаос чи дивні персональні шоу. Я також знаю, що деякі люди виявляють своє найбільше благоговіння своєю нерухомістю та мовчанням.

"Левіти навчали людей закону, поки народ стояв там. Вони читали з книги Закону Божого, пояснюючи його та пояснюючи значення, щоб народ міг зрозуміти, що читається". (в. 7-8)

3. Правильне поводження зі словом.

Спочатку вони читали його мовою оригіналу, івритом. По-друге, вони переклали це на мову, мову слухачів, якою була б арамейська. Потім написано: «Вони дали зрозуміти, у чому справа». Протягом усього розділу ви бачите наголос на слові «розуміння». Надто часто проповідування не породжується Святим Письмом, а породжується проповідником або якоюсь програмою церкви. Ви не повинні вирішувати, що сказати, а потім дивитися, чи погоджується з цим Біблія. Натомість навчайте Біблії, а потім вирішуйте, чи погоджуєтесь ви з нею. Ось як це працює. Це правильне поводження зі Святим Письмом.

Я думаю, це саме те, що Пол намагався сказати Тимоті. «Зробіть усе можливе, щоб представити себе перед Богом як схваленого, як працівника, якому не потрібно соромитися і який правильно використовує слово правди». (2 Тимофія 2:15). Це не означає керувати своєю програмою чи маніпулювати нею для того, що ви хочете донести, а просто допомогти людям чітко зрозуміти те, що Бог хоче, щоб вони зрозуміли. Ви не отримаєте пошвавлення через заздальгідь спланований порядок денний і маніпуляції. Ви отримуєте відродження, точно вивільняючи силу слова Божого. Відродження відбувається, коли люди відчують голод до слова, коли вони шанують слово і коли вони належним чином звертаються зі словом.

4. Упокорений Божим словом.

«Неемія, намісник, Ездра, священник і книжник, і Левити, які навчали людей, сказали їм усім: «Цей день святий для Господа, Бога вашого. Не сумуйте й не плачте, бо весь народ був плачучи, коли вони слухали слова закону». Неемія сказав: «Ідіть і насолоджуйтеся вишуканою їжею та солодкими напоями, і відправте трохи тим, хто не має нічого приготованого». Радість Господня — це сила ваша, і сказали, що цей день святий, щоб поїсти й попити велика радість, бо тепер вони зрозуміли слова, які їм були відомі». (Неемія 8:9-12)

Там. Спалахнуло відродження.

1. Люди почули слово і визнали свою зламанисть і гріховність. «Вони плакали, коли чули, як їм читають закон». (вірш 9) Чому? Тому що, почувши закон, вони зрозуміли, що не зробили того, що вимагалось. Ми не слухалися Бога. Недаремно ми були в полоні. Не дивно, що ми були тут просто в убогості. Ми були зламани. Але їхній плач змінився на радість, коли вони зрозуміли, що навіть якщо вони залишили Бога, Бог не залишив їх. Їх сміток перетворився на свято.

Є так багато людей, які до смерті бояться слова Божого, тому що знають, що воно покаже їм їх зламанисть. Вони знають, що це засудить їхні серця і завдасть їм болю. Я не хочу цього бачити; Я не хочу на це дивитися. Я не хочу знати, дозволь мені робити свої справи. Чого вони не розуміють, так це того, що коли вони стикаються зі своєю зламанистю, з іншого боку

відбувається святкування, тому що Слово і сила Бога ведуть їх туди. Вони ніколи не відчують справжнього життєвого щастя чи святкування, доки не пройдуть крізь цю розбитість словом Божим до іншої сторони. Ось так ви упокорюєтеся словом Божим.

2. Нехай слово Боже промовляє до вас. Якщо ви дозволите Йому говорити з вами. Його слово засудить. Боже слово прорізає фасади, які ми схильні виставляти, і воно змушує нас подивитися на те, ким ми є насправді. «Бо Слово Боже живе й діяльне, гостріше від усякого двосічного меча, воно проникає аж до розділення душі й духа, суглобів і мозку, судить думки й думки серця». (Євреям 4:12) Кожного дня нам потрібно перевіряти слово Боже.

Марк Твен якось сказав: «Деякі люди засмучуються через ті частини Біблії, які вони не можуть зрозуміти. Це частини, які я розумію, викликають у мене труднощі». Слово Боже – це дзеркало, яке відображає нас, щоб ми бачили, ким ми є насправді, грішні люди. Це засуджує.

3. Освячує. «Бо все, що створив Бог, добре, і ніщо не відкидається, коли приймається з подякою, бо освячується словом Божим і молитвою». (1 Тимофія 4:4-5) Ми не вживаємо слово «освячений» щодня, але воно просто означає відійти вбік і підготуватися до особливої мети. Ось що робить Боже слово. Як тільки воно переконає нас у нашій власній слабкості, тоді Боже слово відводить нас убік і починає готувати нас до особливої мети. Це готує нас до великих речей, які ми не могли б і не зробили б інакше. Це той живий меч, який пронизує серцевину нашого ества, відрізає нас від зла і тягне до світла.

4. Слово Боже завершує. Це завершує наше життя. Ми настільки стурбовані відчутним і матеріальним, що нехтуємо духовним. Насправді ми духовні істоти, тимчасово загорнуті в матеріальний намет із плоті. Ви створені за образом Божим. Це означає, що ви не можете бути сповненими без слова Бога. Вам потрібна душевна їжа. Ніяк не обійти це. «Бо ви народжені не з тлінного насіння, але з нетлінного через живе і постійне слово Боже». (1 Петра 1:23) Ви існуєте завдяки слову Божому. Бог створив усе для існування, і сьогодні ви маєте рятівні стосунки з Ісусом завдяки слову Божому. Слово Боже не просто створило вас, воно відтворить вас. Єдиний спосіб відчутти себе цілісним – мати щирі стосунки з цим Словом.

Потрібне відродження. Так завжди. Нам це потрібно не раз на десятиліття чи рік, нам потрібно постійно. Ключем до відродження є слово—саме подих Бога, якого ми маємо прагнути, шанувати та поводитися з ним правильно, щоб воно упокорило нас і зробило наше життя святом для Нього.

Я не знаю, яка ваша індивідуальна потреба сьогодні, але поверніться, покайтесь і зміцнійте або покайтесь, поверніться і відновіть свої стосунки з Богом. Урок №1332 21 вересня 1997 р

Розділ 9

СПОВІДЬ ДЛЯ ДУШІ КОРИСНА

Молодий чоловік у кондитерській сказав власнику: «Я хочу три коробки цукерок. Я хочу коробку на 5,00 доларів, коробку на 10 доларів і коробку на 20 доларів». Власник кондитерської сказав: «Що тобі потрібні три коробки цукерок?» Він сказав: «Цими вихідними я маю побачення з молодою дівчиною. Якщо вона просто потисне мені руку і скаже, що я добре провів час, я дам їй коробку цукерок на 5 доларів. Якщо вона дасть мені велику ведмежі обійми, я дам їй 10,00 доларів, але якщо вона сильно поцілує мене, я дам їй коробку цукерок за 20,00 доларів». Ну, ось тієї п'ятниці він пішов до неї додому, був запрошений і запитав, чи не може він залишитися на вечерю. Батько запитав хлопчика: «Чи не помолишся б ти за їжею?» Той молодий чоловік провів найкрасномовнішу, найдовшу та найпрекраснішу молитву, яку ви коли-небудь чули. Коли все закінчилося, його побачення прошепотіла йому: «Я не знав, що ти такий духовний». Він прошепотів у відповідь: «Я не знав, що твій тато володіє кондитерською». Мораль цієї історії полягає в тому, що іноді молитви звучать набагато щиріше, ніж вони є.

Цікаво, скільки нещирих молитов почув Бог протягом століть. Особливо, коли вони стосуються особистої гріховності. Молитви, які часто добре сформульовані та красномовні, але не дуже автентичні, не дуже щирі. Особисто я вважаю, що Бог почув набагато більше символічних молитов, ніж Він порушив молитов. Ви знаєте, що я маю на увазі, коли кажу «зламана молитва»? Це молитва того, хто був порізаний до кінця, що він чи вона образили всесвятого, вселюблячого, всевірного Бога. Наприклад: Молитва, яку промовив Давид після гріха з Вірсавією. Після того, як він зіткнувся з пророком Натаном, і правда поглянула йому прямо в очі. Давид молився: «Змилуйся наді мною, Боже, з Твоєї неминучої любові; за Твоїм великим милосердям очисти мої провини. Змий усе моє беззаконня, і очисти мене від мого гріха, бо я знаю мої провини, і мій гріх завжди Переді мною тільки Ти згрішив і зробив зло в очах Твоїх, щоб Ти був правий, коли говориш, і виправданий, коли судиш». ... «Очисти мене ісопом, і я буду чистий. Обмий мене, і я стану білішим від снігу. Дай мені почути радість і радість. Нехай радіють кістки, які Ти розтросив. Серце чисте створи в мені, Боже, і духа вірного віднови в нутрі мені». (Псалом 51:4, 7-10) Ця молитва впливає з розбитого серця, і лише розбите серце достатньо велике, щоб у ньому перебував Бог.

У цьому уроці ми можемо побачити необхідність розбитості, тому що лише тоді, коли ми розбиті, ми побачимо правду про себе. Ми впевнені, що Давид відчував укуси провини протягом місяців після того, як згрішив з Вірсавією. Але є різниця між відчуттям провини і розбитістю. Були моменти в житті, коли ми робили щось неправильно, і нам через це було трохи погано, але це не ламається через ваші гріхи. Лише тоді, коли Давид зіткнувся з сурою правдою, представленою пророком Натаном, лише тоді Давид зняв

лейкопластири від укусів провини та зіткнувся віч-на-віч з моральним раком, який роз'їдав його душу. Тільки коли він був зламаний, він побачив правду про себе.

Те саме сталося і з Петром. Коли він хвалився, що ніколи не зрадить Ісуса. Ісус сказав, що всі вони його зрадять. Петро сказав: «Ну, можливо, всі вони, Господи, але не я. Ні, я буду вірний Тобі до смерті. Господи». Ісус сказав: «О, Петре! Перш ніж закінчиться ця ніч, ти відречешся від мене тричі, перш ніж заспіває півень». Звісно, біля того багаття сталося, що відмови прийшли — раз, два, а потім тричі. У Біблії сказано: «Тоді Ісус проходив повз і поглянув на Петра. Коли він побачив, Петро пізнав правду про себе». Невірність, яка переповнила його серце, розбила апостола. У Біблії сказано, що він вийшов і гірко заплакав. Зламана людина не шукає виправдань і не грає в звинувачення. Він просто благає про пощаду.

«Двадцять четвертого дня того місяця зібралися Ізраїлеві сини, постячи й одягнені у веретище, і посипавши порохом свої голови. Ізраїльтяни за походженням відокремилися від усіх чужинців. Вони стояли на своїх місцях і сповідалися в своїх гріхах і в злодіяннях своїх батьків. Вони стояли там, де були, і чверть дня читали з книги Закону Господа, Бога свого, а іншу чверть проводили в сповіді та в поклонінні Господеві, Богові своєму». (Неемія 9:1-3)

1. Відродження пов'язане зі словом Божим.

Це те слово, яке діє як двосічний меч, ріжучи в серце, і ріжучись в серце. Для Ізраїлю настав час подивитися фактам і зізнатися у своїх гріхах. Результат – найдовша записана молитва в усій Біблії. Це молитва, яку вимовляють розбиті. У цій сповіді та молитві Ізраїль визнає свої гріхи. Вона простежує своє минуле від Авраама аж до теперішньої ситуації. Знову і знову наголошується на двох ключових моментах: по-перше, вірність Богу, а по-друге, невірність Божого народу.

Люди молилися і розповідали про заповіт, який Бог уклав з ними через Авраама, і сказали: «О Боже, Ти був добрий до нас, навіть коли ми пішли в Єгипет у рабство. Ми молилися про визволення, і Ти послав визволителя, Мойсею. .. Після пошестей Ти роздробив Червоне море, і Ти дав нашим людям їжу і воду, Ти був добрий до нас. Як ті люди відреагували на це добро? «Але вони та їхні прабатьки стали зарозумілими та твердошиїми, і не корилися Твоїм наказам. Вони відмовилися слухати та не пам'ятали чудес, які Ти творив серед них. щоб повернутися в рабство їхнє, але Ти милостивий і милосердний Бог, тому ти не залишив їх».

Цикл повторюється знову і знову у віршах з 19 по 25. Люди моляться про те, яким добрим був Бог після цього. Провівши їх через пустелю, навіть не дозволяючи їхньому взуттю та одязі зноситися. Потім, коли вони ввійшли в Ханаан, Ти дав їм царство за царством. Ти дав їм пити криниці, з яких вони не копали. Ти дав їм на їжу виноградники, яких вони не садили. Ти дав їм будинки для проживання, які вони не будували. Господи, ти був неймовірно добрий!

Але як тоді знову відреагували люди? «Але вони були непокірними й повстали проти тебе. Вони закрили твій закон; вони вбили твоїх пророків, які напучували їх, щоб повернути їх до тебе. Вони чинили жажливі богохульства. Тож ти віддав їх їхнім ворогам, які гнобили Але коли вони були пригноблені, вони кликали до Тебе, Ти почув їх із Твого великого співчуття,

і Ти дав їм визволителів із рук їхніх ворогів робив зло в очах твоїх, а ти кинув їх у руки їхніх ворогів, і вони панували над ними, і коли вони знову кликали до тебе, ти почув їх із неба». (вірш. 26-28a) «І у своєму співчутті ти визволяв їх раз за разом». (в. 28b)

Ви бачите, що тут відбувається? Ви коли-небудь намагалися обійняти дитину, яка не хотіла, щоб її обіймали? Ви коли-небудь брали на руки немовля, щоб воно напружувало спину і відкидало її таким чином? Вони не хотіли такої прихильності? Саме так сталося з Ізраїлем. Незалежно від того, скільки Бог намагався показати Свою любов і турботу, Ізраїль відмовився, і вони повстали. Не зрозумійте неправильно. Ця молитва не є групою євреїв, які зібралися в 5 столітті до нашої ери, просто пропонуючи перелік нарікань на своїх предків. Ні, ці розбиті люди казали: «Ми — породження бунтарських і зарозумілих предків, і ми маємо сімейну схожість.

Замість того, щоб говорити про пра-пра-прадідів, у гру вступають слова ми, наші та ми. «В усьому, що з нами трапилося, ви були справедливі, ви діяли вірно, а ми чинили неправильно». (в. 33) «Сьогодні ми раби, раби на землі, яку ти дав нашим прабатькам, щоб вони могли їсти її плоди та інші блага, які вона виробляє. Через наші гріхи її рясні жнива дістаються царям, яких ти поставив над нами. Вони панують над нашими тілами і нашою худобою, як їм заманеться». (в. 36)

Якщо ви нічого не пам'ятаєте, запам'ятайте це, ваша молитва не повинна бути символічною молитвою, а молитвою від скрушеного й упокороного серця й розуму. Ніяких виправдань чи алібі, лише зізнання та крик про пощаду. Це правда, що в книзі Неємії йдеться не лише про відбудову стіни, о, так усе почалося. Йдеться про відновлення людей. Неємія, перебуваючи в Персії, почув звістку про напівзруйнований стан стіни навколо Єрусалиму. Він хотів поїхати туди й відбудувати його, але справді він хотів відбудувати людей.

Стіна була відбудована. Люди не моляться: «О, Боже, наша проблема в тому, що ми мали слабкий захист». Натомість вони молилися: «Боже, наша проблема полягає в тому, що ми мали поганий послух. Боже, ми розуміємо, що ми там, де ми є, тому що ми були тими, ким були».

Це були діти Бога Старого Завіту. Яке застосування всього цього до Божих дітей Нового Завіту? Поки людина не перестане шукати виправдань, не перестане грати в звинувачення, вказувати пальцем на всі свої обставини і не досягне точки зламу і не скаже: «Я згрішив перед Богом, і тому моє життя в безладі», можна бути без зцілення. Просто не можу!

Ця молитва є історією Ізраїлю. яка твоя історія Чи можете ви бути такими ж чесними щодо своєї історії, як ізраїльтяни щодо своєї? Є багато історій. Чи є ваша історія про те, як роками відкидали Божу милостиву пропозицію спасіння? Сидиш у своїй власній зарозумілості, думаючи, що я зроблю те, що захочу, коли захочу і якщо захочу. Але Бог усе ще дає вам шанс, за випадком, за випадком. Це твоя історія? Ваша історія – це повернення до Бога в сльозах? Ви були справді зворушені, коли повернулися до Нього, але через місяці, тижні, дні, а може, й лише кілька годин, ви знову пішли геть. Якщо ви озираєтеся на своє життя, чи ваш цикл повторювався частіше, ніж цикл ізраїльтян? Однак Бог завжди був поруч, коли ви поверталися наступного разу. Скільки з вас жили роками як християни-хамелеони?

Ви робите все, молитесь символічними молитвами, широко посміхаєтеся, але знаєте, що тиждень за тижнем ви навіть не дотримуетесь першої заповіді? Але Він ніколи, ніколи не підводив вас.

Ви знаєте, що в кожного з нас є своя історія. Дозвольте мені сказати вам, що нічия історія не є такою, якою вона має бути. Питання полягає в тому, чому Бог терпить нас? Реальність така, як і у випадку із ізраїльтянами, хоча ми багато-багато разів підводили Його, Він ніколи не підводив нас.

Ти знаєш, що таке гріх? Єврейське слово гріх означає «промахнутися». Я вважаю, що більшість із нас упускають мету з точки зору нашого уявлення про гріх. Більшість із нас вважає, що гріх — це порушення правила. Ми не почуваємося надто сумними через це, тому що всі порушують правила. Правила створені, щоб їх порушувати. правильно? Не дивно, що ми не почуваємося винними за гріх. Гріх — це не головне порушення правила. Гріх, перш за все, розбиває серце єдиного, хто ніколи не повертався до нас спиною і ніколи не робив для нас нічого, крім добра. Коли Девід зрозумів, що його серце болить. Коли Петро побачив, що він порушив не правило, а розбите серце, тоді він вийшов і заплакав. Ви хоч раз були щиро розбиті перед Господом? Поки ви не є, ви насправді не знаєте Господа. Деякі з вас, можливо, багато разів. Декому з вас може не бути протягом багатьох років, але якщо і коли цей день настане, зізнайтеся у своїх гріхах перед Богом і благайте про милість і прощення.

2. Візьміть на себе особисту відповідальність за свій гріх.

Прийдіть до Господа, догоджаючи та благаючи: «Господи, я там, де я є, тому що я був там, де я був. Це моя відповідальність». Я чув історію про одну літню жінку. Вона все своє життя була просто канцелярським працівником, потроху відкладала свої гроші та створювала гніздо. Нарешті вона вийшла на пенсію, і ось, хитрий продавець зайшов до її дверей і обманом змусив її інвестувати всі її гроші в якусь безнадійну схему. Він покинув місто, вона втратила все, що мала. Засмучена цим, вона зателефонувала своєму бухгалтеру, хлопцеві, якому вона довіряла роками, і дав їй фінансові поради, які вона завжди отримувала. Він вислухав її і сказав: «Чому ти не подзвонила мені, перш ніж прийняла це рішення?» Вона сказала: «Я не дзвонила тобі, тому що боялася, що ти скажеш мені цього не робити». Знаєш, що? Це ми і Бог. Ми не відійшли від Бога через незнання. Ми знаємо Його волю. Ми знаємо Його слово. Ми не хочемо приходити до Нього, бо знаємо, що якщо ми це зробимо, Він не дозволить нам йти по-своєму. Він хоче, щоб ми йшли Його шляхом, а ми не хочемо цього чути. Давайте просто визнаємо: «Боже, це моя вина». «Якщо кажемо, що не маємо гріха, то обманюємо самих себе, і правди немає в нас». (1 Івана 1:8). Не звинувачуйте свою матір чи батька, свого боса чи когось у церкві. Це твій гріх, і крапка! Визнай це.

3. Цінуйте доброту і вірність Бога.

Євреї молилися; «У всьому, що з нами трапилось, ви були справедливі. Ви діяли чесно, тоді як ми чинили неправильно». (Неемія 9:33) Якщо ви не можете помолитися цією молитвою,

ви не зламані. Якщо ви не можете сказати: «Боже, у цьому немає твоєї провини. Ти діяв сумлінно, ми вчинили неправильно». Ізраїльтяни сказали те саме, що сказав Давид у Псалмі 51: «Боже, Ти правий, я не правий. Ти вірний; я той, хто порушив обіцянку».

4. Просити прощення через кров Христа.

Проблема нашої культури полягає в тому, що ми думаємо, що більше не потребуємо прощення, а якщо й потребуємо, то лише від себе. Ми грішимо проти Бога, але припускаємо, що самі вирішуємо, як це виправити. Це було б так: «Скажімо, ми з вами почали гарячу розмову, яка переросла в суперечку». Ось ти дуже засмутився, підскочив і вдарив мене по носі. Я вражений тим, що ти це зробив, але через кілька хвилин ти повертаєшся і кажеш: «Я не знаю, що зі мною сталося. Я хочу, щоб ти знав, що я пробачив себе і зі мною все гаразд зараз». Підбігає спостерігач і каже: «Я все це бачив, і я вам теж пробачив». Тепер у чому проблема? Я ображений. У всьому цьому я відіграю певну роль. Але в нашій сучасній культурі чоловіки порушують Боже Слово, вони розбивають Його серце, а потім шукають світської терапії та консультації, яка каже, що я в порядку, ти в порядку, тож давайте просто забудемо про це. Потім вони дивуються, чому все ще почувуються винними та порожніми. Відповідь проста: вони ніколи не йшли до Бога, якого образили.

Коли християнин зламаний, як він отримує прощення? «Якщо ми стверджуємо, що ми без гріха, ми обманюємо себе, і правди немає в нас. Якщо ми визнаємо наші гріхи, Він вірний і праведний, і простить нам наші гріхи, і очистить нас від усякої неправди». (1 Івана 1:8-9) «Діти мої любі, це пишу до вас, щоб ви не грішили. Але коли хто грішить, то маємо Того, Хто говорить до Отця на наш захист, Ісуса Христа, Праведного. Він є спокутною жертвою за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу». (1 Івана 2:1-2) Визнайте свою провину перед Богом. «Я згрішив. Тепер, Боже, я сповідаюся Тобі, будь ласка, будь ласка, очисти мене в крові Ісуса».

Одного разу Авраам Лінкольн був за містом, і перехожий приїхав у своєму візку. Лінкольн зупинив чоловіка і сказав: «Сер, не могли б ви взяти моє пальто в місто?» Хлопець сказав: «Ну, це не проблема. Але як ти збираєшся його повернути?» Лінкольн сказав: «Це не буде проблемою. Я планую залишитися в ньому». Якщо ми хочемо потрапити на небо, ми повинні зодягнутися в Христа. (Галатам 3:27) Якщо ми хочемо потрапити на небеса, ми повинні залишатися в шатах Христа.

Фарисей і збирач податків, обидва євреї, діти Божі, молилися в храмі. Наш Господь сказав, що фарисей перерахував, чому він такий хороший хлопець, сказавши: «Господи, хіба Ти не радий, що я на Твоєму боці?» Але той митар, збирач податків, вдарив себе в груди і сказав: «Господи, будь милостивий до мене грішного!» Ісус сказав: «Це останній пішов звідти виправданим, тому що він був зламаною людиною». (Луки 18) Він був зламаний! У своїй зламаності він вимагав сили Ісуса Христа для прощення. Фарисей був далеко не зламаним, він був праведним у власних очах; тобто самовпевнений.

5. Прийміть Божу обітницю.

Це важко зробити, тому що сатана, старий обвинувач, після того, як ми зламані і прийняли прощення Христа, шепоче нам на вухо; «Ой, ти ж не думаєш, що Бог колись справді пробачить і забуде, чи не так?» Те, що ви маєте зробити, це протиставити ці суб'єктивні відчуття чіткій об'єктивній істині Божого слова. Подивіться на деякі з Його обіцянок.

Обіцянка амнезії. «Бо Я прощу їхнє зло, і не згадаю більше їхніх гріхів» (Єремії 31:34). Мене дивує, що всезнаючий Бог може забути. Це «обіцянка амнезії».

«Обіцянка миючого засобу». «Хоч твої гріхи, як багряниця, стануть білі, як сніг. Хоч червоні, як багряниця, стануть, як вовна». (Ісаїя 1:18)

«Обіцянка відстані». «Наскільки схід від заходу, настільки Він віддалив від нас наші провини». (Псалом 103:12)

Обіцяють «морські глибини». «Ти знову змилосердишся над нами. Ти потопчеш наші гріхи, і вкинеш усі наші беззаконня в морську глибину» (Михея 7:19).

Я не розумію всіх цих обіцянок. Я не розумію, як Бог може прощати нас у такій мірі, як Він це робить. Але я навчився цього, я досить розумний у житті, щоб використовувати багато речей, які я не розумію. Я досі не розумію, як літак відривається від землі, але я все одно ним користуюся. Я не розумію, як мікрохвильова піч робить їжу гарячою, але я використовую її щодня. Я не розумію, як Бог може пробачити мене, але я використовую це щодня. Стів Флетт Дивовижна грація Урок №1333 28 вересня 1997 року

Розділ 10

ВІДРОЖИ НАС ЗНОВУ

У газеті «Business Farmer's News» у Скоттсблэффі, штат Небраска, у колонці «Продаж і торгівля» було розміщене оголошення. В оголошенні було написано: «Продам одну білу весільну сукню, розмір 16, жодного разу не носив. Продам револьвер 38-го калібру». Зараз я не знаю історії, але чомусь підозрюю, що все пішло не зовсім так, як хтось сподівався.

Біблія так чесно говорить про те, як йдуть справи. Візьмемо, наприклад, книгу Неемії. У Неемії були всі можливості закінчити свою книгу на піднесеній, позитивній і щасливій ноті. Але життя насправді не таке. Божі люди не залишаються на вершині гори.

Неемія пропрацював на посаді намісника загалом 12 років після того, як відбудували стіну та повернули людей. Як він і обіцяв Артаксерксу, він повернувся до Персії. Через деякий час він повертається до Єрусалиму, щоб перевірити, як все відбувається. Після прибуття його чекає сильне розчарування. Усе, над чим він так важко працював, було скасовано. (Неемія 13:6-7) Чи помічали ви, скільки разів відродження на будь-якій арені зникає? У політиці ви можете мати цей великий сплеск консерватизму, захисту навколишнього середовища або

велике прагнення до реформування кампанії. Схоже, що всі стурбовані, але через деякий час усе починає йти нанівець, і все повертається до звичайної справи.

У церквах іноді відбувається велике відродження, і всі горять тижнями, а може, й місяцями. Але через рік-два практично все повертається до колишнього стану. Навіть у нашому житті бувають такі моменти. Ми приймаємо новорічні обіцянки або обіцяємо, що все буде інакше, і на деякий час ми бачимо це покращення. Але дуже часто ми повертаємося туди, де були. Природа відродження зникає.

Перед цим Еліяшів, священник, був призначений начальником комор дому нашого Бога. Він був тісно пов'язаний з Товією, і він надав йому велику кімнату, яка раніше використовувалася для зберігання хлібних приношень, кадила та храму. предмети, а також десятини збіжжя, молоде вино та олива, призначені для левітів, співаків і придверних, а також пожертвування для священників, а в тридцять другому році мене не було в Єрусалимі Року правління Артаксеркса, царя Вавилону, я повернувся до царя, я попросив його дозволу і повернувся до Єрусалиму. Тут я дізнався про зло, яке вчинив Еліяшів, надавши Товії кімнату у дворі дому. наш Бог». (Неемія 13:4-7)

Причини, чому відродження завмирають.

1. Люди вирощують неправильних товаришів. Зверніть увагу на Еліашіба. Він був світським і амбітним первосвященником, який ховався, поки Неемія був поруч. Очевидно, він не був великим прихильником Неемії і особливо зовнішньої політики Неемії. Ви пам'ятаєте, що двома головними ворогами Неемії на всьому шляху були Санваллат, хороніт, і Товія, амоніт. Коли Неемія повертається до Артаксеркса, Еліашів встановлює або відновлює стосунки з Товією. Вірш 4 говорить: «Він був тісно пов'язаний з Товією». У вірші 5 сказано: «Він навіть підготував йому кімнату». У всіх місцях, прямо там, у храмі. Розумієте, у ті часи Божий дім об'єднувався кімнатами, великими кімнатами, де часто містилося зерно, посуд і посудини для поклоніння. Еліашів, первосвященник, сказав: «Ну, давайте просто звільнимо кімнату тут, у храмі, і зробимо місце для мого доброго друга Товії». Ви можете собі це уявити? Чоловік, який був найлютішим ворогом Неемії. Чоловік, який одного разу навіть планував убити Неемію, зараз спить у храмі. Не тому, що він покаявся, а тому, що зло зачалося, коли Неемія пішов.

Дізнавшись про цю ситуацію, Неемія сказав: «Я був дуже незадоволений і викинув із кімнати все домашнє майно Товії. Я наказав очистити кімнати, а потім повернув у них обладнання дому Божого з хлібними жертвами та ладан». (в.8) Неемія відразу зрозумів, який вплив це спричинило на весь Єрусалим. Він бачив, що це була основна причина зриву їхнього відродження. Ми повинні навчитися злитися на правильні речі, на першопричини. Я вражений, як християни будуть метушитися навколо таких тривіальних речей і абсолютно ігнорувати моральні та духовні ракові пухлини, які руйнують наше життя та життя наших дітей. Неемія побачив першопричину і атакував її. Він не збирався жити з неправдою в місці, створеному для справедливості. Отже, він забирає всі меблі, викидає їх на вулицю і каже: «Я очистив кімнату». (в.9) Єврейське слово там означає «він наказав окурити». Він не хотів, щоб навколо був сморід Товії.

Отже, він усе це прибрав. Це звучить сильно, але продовжуйте читати й побачите все зло, яке породило така людина, як Тобія, яка досягла впливу.

2. Люди припиняють робити внески. «Я також довідався, що частини, призначені Левитам, не були дані їм. І всі Левити та співаки, відповідальні за службу, повернулися на свої поля. Тож я докорив урядовцям і запитав їх: «Чому це дім Божий занедбаний?» (в. 9-10). Ознакою того, що відродження закінчується, є те, що люди знаходять щось інше, чим зайняти свої гроші, замість того, щоб виконувати свої обіцянки та зобов'язання віддавати Богові. Це завжди ознака того, що відродження йде на спад.

«Тими днями я бачив людей в Юдеї, які в суботу топтали чавила, і приносили зерно, і вантажили на ослів разом із вином, і виноградом, і фігами, і всяким іншим вантажем, і приносили все це в Єрусалим у суботу. Тому я попередив їх про продаж їжі в той день, бо люди з Тиру, які мешкали в Єрусалимі, приносили рибу та всілякі товари в суботу і продавали їх в Єрусалимі синам Юди, і сказав я «Що це за зло ви робите, оскверняючи день суботній? Хіба ваші прабабуки не робили те саме, щоб наш Бог навів на нас і на це місто все це лихо?» проти Ізраїлю, оскверняючи суботу» (Неем. 13:15-18).

Тепер хтось може сказати: «Можливо, люди перестали давати через погане керівництво. Еліяшів був первосвящеником, і він привів Товію до храму. Можливо, вони просто кажуть, що ми не будемо давати, доки таке зло стосунки тривають». Але, незважаючи на причину, левіти і храмові слуги повинні були залишити храм і повернутися на свої ферми. Їм потрібно було знайти спосіб вижити. Незважаючи на те, чому храм був занедбаний, тому що люди не давали.

Один Бог знає, скільки роботи не виконується на місіонерських полях і в громадах по всьому світу через те, що не приділяють Господній роботі люди, які повинні бути — християни. Один із коментарів, які я чув протягом багатьох років, і це давнє алібі: «Я не завжди погоджуюся з тим, що вирішують старійшини, і я не завжди погоджуюся з тим, що проповідує проповідник, тому я припиняю свій внесок». Неемія проголосив, що їхня десятина є обов'язковою, незалежно від того, були провідники придатними бути лідерами чи ні. До речі, не були. Неемія сказав, що ви зобов'язані перед Богом підтримувати храм, незалежно від того, що ви думаєте.

Я думаю, що одне з найбільших непорозумінь серед Божих людей полягає в тому, що пожертвування є функцією фінансування церкви. Причина, по якій Бог включив пожертвування, полягала в тій маленькій практичній необхідності, що якщо ми не дамо, церкву доведеться закрити. Це смішно! Пожертвування – це не фінансування церкви. Бог може фінансувати церкву. Йому належить худоба на тисячі пагорбів. Бог може робити все, що забажає, незалежно від того, дали ви копійку чи ні. Пожертвування означає благословення життя людей. Причина в тому, що це показник вашого пріоритету. Бог знає, що це очищення вашого серця. «Де твій скарб, там буде і твоє серце». У певному сенсі Біблія є найбільш духовним документом, яким ви володієте.

Але ще одна ваша книжка – теж духовна. Це ваша чекова книжка. Де б ти не поклав свій скарб, там і твоє серце.

3. Вони компрометували посвячених. Вони секуляризували суботи. Це був просто інший день. Немає нічого поганого в тому, щоб вести бізнес, і немає нічого поганого в тому, щоб заробляти долар, отримувати прибуток. Проблема полягає в тому, що взяти щось, що Бог називає «святим», і ставитися до цього так, ніби це було дріб'язково, ніби в цьому не було нічого особливого. Відповідно до Закону Мойсея, Бог сказав: «Я хочу, щоб субота була священною». Люди сприйняли це як ще один день.

Бог хоче, щоб певні речі були освячені в нашому житті, і Він засмучується, коли ми применшуємо їх. Наприклад: Одруження. Якщо є щось святе і священне для Бога, то це шлюб. Він називає це завітом і вживає це слово дуже скупко. Ісуса запитали: «З якої причини хтось може відпустити свою пару?» Він відповів: «Про що ти говориш? Хіба ви не читали від початку, Бог створив їх одним тілом? Як розділити одну плоть?» Але щодня десятки тисяч людей розлучаються зі своїми чоловіками, одні з незначних причин, а інші роблять це тому, що подружжя ставиться до шлюбу як до чогось незначного.

Можна навести й інші приклади, але справа в тому, що те, що освячено або присвячено Богові, не повинно бути компромісним. У цьому випадку, зловживання суботнім днем, Неемія зробив фізичні зміни, щоб переконатися, що він був освячений і залишився таким. «Коли вечірні тіні впали на ворота Єрусалиму перед суботою, я наказав зачинити двері й не відчиняти їх, аж поки не закінчиться субота. Я поставив біля воріт своїх, щоб не можна було вносити вантажу в суботу. Один чи два рази купці та продавці всіляких товарів ночували поза Єрусалимом, але я попередив їх і сказав: «Чому ви ночуете біля стіни?» Я накладу на вас руки? .'» (вірш 19). Неемія сказав, що деякі з тих торговців вирішили провести вечір п'ятниці прямо за муром і спокусити людей вислизнути і зробити покупки. Неемія сказав: «Я бачу, що ти там таборуєш, я просто хочу повідомити тобі, що якщо ти знову це зробиш, я прийду туди й накладу на тебе руки». ... «З того часу вони більше не приходили в суботу». (в. 21) Б'юся об заклад, що ні! Люди, Бог не хоче, щоб ми багато сварилися, але Він сказав, що я хочу, щоб ви боролися за те, що освячено, перш ніж дозволити цьому стати тривіальним, перш ніж воно втратить свою святість.

4. Вони взяли на себе хибні угоди. Крім того, у ті дні я бачив чоловіків з Юди, які одружилися з жінками з Ашдоду, Аммона та Моава. Половина їхніх дітей розмовляли мовою Ашдоду або мовою одного з інших народів і не знали, як говорити мова Юдеї». (в. 26) Повернувшись до розділу 10, напередодні свого великого відродження, коли вони читали слово Боже, а люди зізнавалися у своїх гріхах, люди склали обітницю, записали її в документі, і всі підписали її. У цій письмовій обітниці вони пообіцяли три речі. Вони сказали, що ми обіцяємо: а) бути вірними нашим десятинам і пожертвуванням, б) святити Суботній день і в) більше не збираємося одружуватися з язичниками". Зверніть увагу, що в розділі 13 вони порушили всі три. Тепер у них мало діти, що бігають по вулицях і навіть не можуть говорити мовою єврейського писання, тому що їхні мами поклоняються ідолам.

Крістіане, будь обережний, з ким одружуєшся. Тому будьте обережні з ким зустрічаєтеся. Якщо ваше життя присвячене Богоу, то ви одружуєтеся на людині, яка знаходиться на зовсім іншій хвилі, ви накликаєте на себе проблеми. Причина така проста. У вас суперечливі угоди. У вас є завіт з Богом, який говорить: «Моє життя і ти будемо одним». Але тоді, якщо ви укладете угоду з кимось іншим і скажете, що ми будемо одним тілом, ми рухаємося протилежним шляхом. У дев'яносто дев'яти випадках зі ста це закінчиться великим болем і руйнуванням. Неемія побачив плоди суперечливих угод і відреагував бурхливо. Ви думали, що він погано поведився з купцями, подивіться вірш 25. Він сказав: «Я дорікнув їм і накликав на них прокляття. Я побив деяких чоловіків і вирвав їм волосся». Ти не радий, що наші старші так не роблять? «Я примусив їх дати клятву в ім'я Бога й сказав: «Не видавайте своїх дочок заміж за їхніх синів, ані не беріть їхніх дочок заміж ні за своїх синів, ні за себе. Хіба це не через шлюби, як Чи згрішив Соломон, цар Ізраїлю, не було такого царя, як він? чуєш тепер, що й ти робиш усе це жахливе зло і невірний Богові нашому, одружуючись з чужинками?»

Додатки

1. Відродження завжди потребує оновлення. Цей заплямований гріхом світ має те, що я називаю тягою вниз. Наприклад, якщо у вас є гарний будинок і ви залишите його абсолютно порожнім, він почне повільно розвалюватися. Якби цей світ був на рівному кілі, то нічого б не сталося, але цей світ тягне вниз. Той будинок розвалиться. Те ж саме станеться з садом, який залишився недоглянутим. Отже, навіщо відродження, якщо воно має тенденцію зникати? Причина в тому, що якщо у вас немає відродження, ви не залишаєтеся тим самим, ви йдете вниз, вниз, вниз і вниз. Але зрозумійте, що відродження – це не одноразовий постріл. Ми живемо у світі, заплямованому гріхом, і відродження завжди буде потрібним.
2. Шукайте тріщини в стіні. Неемія знаходив тріщини не у фізичній стіні, а в духовній стіні Єрусалиму. Урок полягає в тому, що якщо впустити те, що не належало, результатом було руйнування. Пам'ятайте, що вся ця справа почалася, коли Еліяшів дозволив Товії прийти жити в храмі. Чи є у вашому серці якісь кімнати, де живе Товія? Чи є у вашому житті кімната, де ви зберігаєте речі, які вам не належать? Біблія вчить нас, що ви даєте дияволу опору, лише трохи місця, щоб поставити ногу, і він перетворить її на твердиню. Ось так він працює. Шукайте тріщини у своїй стіні.
3. Будьте готові швидко зробити ремонт. Неемія не створив якийсь комітет, цільову групу чи п'ятимісячне дослідження. Якщо це означало вигнати їх, обкурити кімнату, вирвати їм волосся чи що завгодно, він це зробив! Не зрозумійте неправильно, я не рекомендую людей бити, виривати їм волосся. Однією з найбільших проблем у церкві сьогодні є відсутність бажання протистояти гріху і дозволяти тріщинам ставати все більшими і більшими. Зіткнутися з гріхом у своєму житті або в житті когось, кого ти любиш, нелегко, але нехтувати ним набагато гірше.

Я чув історію про маленького хлопчика, який був поранений і сильно поранив ноги. Це може бути постійна втрата працездатності або за допомогою терапії він зможе повністю покращитися та відновити форму. Отже, його батько працював з ним і працював з ним

протягом годин терапії, і покращення було дуже повільним. Маленький хлопчик, який тримався за поручні, змушуючи його ноги працювати, опустився, подивився на свого тата й сказав: «Ой, тату, хіба ти не любиш мене таким, яким я є?» Зі сльозами батько сказав: «Так, синку, я точно люблю, і я люблю тебе занадто сильно, щоб дозволити тобі залишитися таким». Ой Бог, щоб ми любили одне одного достатньо, щоб, коли гріх проник у наше життя, ми не дозволяли одне одному залишатися такими, а робили те, що важко для їхнього покращення.

Неемія закінчується попередженням про те, що Юда спочатку не пішов у полон через неадекватний захист. У полон потрапила через неналежну слухняність. Її проблема, коли Вавилон вперше спустився і захопив її, полягала не в тому, що у неї не було достатньо великої стіни. Але вона не мала достатньо великого зобов'язання перед Богом. Це послання Неемії. Ось у чому суть відродження.

Не зрозумійте неправильно те, що ми вивчали. Наш Бог не хоче нашої ізоляції. Він не хоче, щоб ми були вилучені з цього світу. Ви не можете бути сіллю і світлом, якщо ви не там серед людей. Але Він хоче нашого посвячення, щоб, коли ми рухаємося серед світу, ми змінювали світ. Давайте засвоїмо урок, який вони постійно забували.

Якщо ви ніколи не приходили до Христа і не корилися євангелії, у мене для вас чудові новини. Це не переробка чи ремонт. Це абсолютно новий проект будівництва. У 2 Коринтянам 5:17 сказано: «Коли хто в Христі, той створіння нове. Старе минуло, настало нове!» У Посланні до галатів 2:20 сказано: «Ви навіть більше не живете, бо померли для гріха. Христос живе в вас». Хороша новина полягає в тому, що у вас нове життя, нове серце, і сила Божого духу житиме у вас. Це свіжість і цілісність, які не мають порівняння.

Стів Флетт Дивовижна грація Урок №1335 12 жовтня 1997

Міжнародний інститут пізнання Біблії

Рендольф Данн, президент - Роберто Сантьяго, декан
thebiblewayonline.com

<p>Курс 1 - Боже послання Як все тут потрапило? Людина, яка була Богом Христос - Божа Тайна Міфи про Бога Від життя до смерті - смертна людина Запланований викуп Послання Євангелія</p> <p>Курс 2 – Служняність Христу Час до Христа Час Христа на Землі Час після Христа Кінець часу на Землі Час вирішувати Від смерті через хрест до життя Міфи про прощення Хрещення у Христа</p> <p>Курс 3 - Нове життя у Христі Королівство нерукотворне Слуги в королівстві Перші принципи Христа Вдови та інші потребуючі Духовне молоко Життя звільнене Міф про нещастя Послання з послань Поклоняйтеся Богу в душі та правді</p> <p>Дослідження для знавців Біблії Окреслена Біблія Узагальнена Біблія Типи і метафори</p>	<p>Курс 4 - Зростання у Христі Ісус з Назарету Життя Христа Об'єднані у Христі Міфи про біль Тіло, душа, дух – куди вони йдуть, коли ти помреш? Шлюб і розлучення Божа субота Створення до створення книги Буття Євреям</p> <p>Курс 5 – Дозрівання у Христі Уроки з хреста Божий процес відбудови Найкращі запитання, які коли-небудь ставили Життя Один для одного у Христі Жити максимально Обіцяє тепер і назавжди Справжні чоловіки — благочестиві чоловіки Чудові слова життя</p> <p>Курс 6 - Стати знавцем Біблії Тіні, типи та пророцтва Святий Дух Даніель Одкровення Ісуса Христа Мовчання Святого Письма Навчання та практики від 100 до 1500 рр. н.е Реформувати або відновити Складання та переклад Біблії Сучасні церковні практики– Святе Письмо чи Переказ?</p> <p>Генеалогія Ісуса - схема</p>
---	---

Міжнародний інститут знання Біблії має посилання на інші мови на thebiblewayonline.com.